

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคทางเลือกใหม่

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามมติในการประชุมครั้งที่ ๓๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้จดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อพรรคทางเลือกใหม่ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑/๒๕๖๑ ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคทางเลือกใหม่ ดังนี้

ข้อบังคับพรรคทางเลือกใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อบังคับพรรคทางเลือกใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยที่ประชุมผู้ร่วมกันจัดตั้งพรรคทางเลือกใหม่ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๑ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรคการเมืองและการดำเนินกิจการทางการเมืองให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคทางเลือกใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อเรียกว่า “พรรคทางเลือกใหม่” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “NEW ALTERNATIVE PARTY” ชื่อย่อภาษาไทย “ทลม.” ชื่อย่อภาษาอังกฤษ “NEWA”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส กรอบเส้นสี่เหลี่ยมจัตุรัสเป็นเส้นคู่โดยมีอักษรด้านล่างว่า “พรรคทางเลือกใหม่” และ “NEW ALTERNATIVE PARTY”

โดยมีความหมายและคำอธิบาย ดังนี้

(๑) สีฟ้า หมายถึง ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และความสงบแห่งศรัทธา ต่อประชาชน การแสดงออกในการกล้าคิด กล้าทำ ทำจริง อย่างมีระเบียบบนพื้นฐานแห่งความจริง ความสุขุมอย่างน่าเชื่อถือแบบไทยนิยม ความจงรักภักดีด้วยดวงใจที่เป็นเอกภาพ เป็นการอนุรักษ์ไทยนิยม และแรงบันดาลใจ

(๒) สีเหลืองจัตุรัส หมายถึง ความมีเสถียรภาพ ความมั่นคง การตัดสินใจ ความภาคภูมิใจ ในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และความปลอดภัยของประชาชน

(๓) ภายในสีเหลี่ยมจัตุรัส เป็นลูกศรทรงวงกลม หมายถึง พลังการเชื่อมโยงของหมู่คณะสัมพันธ์ภาพ ในทุกหมู่เหล่า การเปลี่ยนแปลงสู่ทางเลือกใหม่เพื่อเข้าสู่เส้นทางตามจุดมุ่งหมาย ความเป็นนิจันรันดร์ ที่ก้าวไปข้างหน้าไม่สิ้นสุด ทิศทางที่ค้นหา ศูนย์กลางของการรับรู้และความคิด “กล้าคิด กล้าทำ ทำจริง”

(๔) ภายใต้กรอบสีเหลี่ยมจัตุรัส มีชื่อพรรคภาษาไทย “พรรคทางเลือกใหม่” และชื่อพรรค ภาษาอังกฤษ “NEW ALTERNATIVE PARTY” โดยมีสีเหลี่ยมจัตุรัสเป็นศูนย์กลาง

ส่วนที่ ๑

คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๕ คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรค คือ “พรรคทางเลือกใหม่ ยึดมั่น ในอุดมการณ์รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน”

ส่วนที่ ๒

นโยบายพรรคทางเลือกใหม่

ข้อ ๖ โดยหลักไทยนิยม คือ ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม มีความกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์

ใฝ่หาความรู้รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม มีศีลธรรม เพื่อแผ่และแบ่งปัน เข้าใจเรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามแนวพระราชดำริเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง มีภูมิคุ้มกันที่ดี มีความเข้มแข็ง ทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาป ตามหลักของศาสนา และคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเองจึงได้กำหนดนโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ไว้ ๑๕ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านการเมืองการปกครองต้องเป็นธรรมทั้งแผ่นดิน โดยเน้นความสำคัญในการแก้ปัญหาการเมืองการปกครอง โดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑.๑ สนับสนุนการให้อำนาจการบริหาร อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจตุลาการ เป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุขของชาติเป็นหลัก และจะดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๑.๒ ยึดถือตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเป็นธรรม พรรคมีความตระหนักว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ จึงมุ่งมั่นที่จะให้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญอย่างเคร่งครัด รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ให้มีประสิทธิภาพด้วยการสร้างกลไกของกฎหมายให้มีความทันสมัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนทุกระดับในสังคม ตลอดจนส่งเสริมการบริหารกระบวนการยุติธรรมการบังคับใช้กฎหมายโดยมุ่งเน้นให้เกิดความเป็นธรรม สะดวก รวดเร็ว เสมอภาค และเท่าเทียมไม่เลือกปฏิบัติ

๑.๓ มุ่งให้ครอบครัวคนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิ เสรีภาพสมบูรณ์ และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง ต่อครอบครัว เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกระดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน ท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองรากฐานของประเทศ ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และกระบวนการทางการเมือง และการปกครองได้อย่างเป็นอิสระ ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดสำนึกประชาธิปไตยในระดับชุมชนและนำไปสู่ การเกิดของประชาสังคมอย่างแท้จริง

๑.๔ ปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดบางฉบับที่ล้าสมัย ให้ทันต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมเหตุการณ์ปัจจุบัน หรือที่ยังไม่สอดคล้องกับสภาพ และสภาวะทางการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน

๑.๕ สนับสนุนให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนทางการเมืองอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มจิตสำนึก ในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ รมรณรงค์การสร้างจิตสำนึกของข้าราชการให้มีสำนึกของ การเป็นผู้ให้บริการและมีความพร้อมในการปฏิบัติงานรวมทั้งจะส่งเสริมศักดิ์ศรี สวัสดิการและความมั่นคง ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ ส่งเสริมให้มีกระบวนการทำงานที่รวดเร็ว โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ โดยประชาชน ตลอดจนการจัดให้มีศูนย์บริหารราชการแบบครบวงจรในระดับภูมิภาค เพื่อให้การบริหารราชการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นและสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคม

๑.๖ กระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น อย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาพัฒนาประเทศ โดยเน้นการบริหารราชการแผ่นดิน ที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มุ่งมั่นที่จะผลักดันการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนา ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยจะน้อมนำและดำเนินนโยบาย ไทยนิยมทางเลือกใหม่ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐาน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก

๑.๗ แก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชัน โดยเน้นความเข้มแข็งทางการเมืองภาคประชาชนและระบบการตรวจสอบจากภาคประชาชน การถ่วงดุลจากฝ่ายนิติบัญญัติ และการจัดระบบกลไกการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐฝ่ายต่าง ๆ ในพื้นที่

๑.๘ ส่งเสริมแนวคิดไทยนิยมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ ให้มีส่วนร่วมทางการเมือง อย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยไทยนิยม เพื่อประชาชน โดยประชาชน สนับสนุนการจัดตั้งองค์การประชาธิปไตยเพื่อประชาชนโดยคำนึงสิทธิ และผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้น ๆ อันพึงมีตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชามติที่ถูกต้อง และเป็นประชาธิปไตย

๑.๙ ปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ระเบียบการปกครอง การบริหารงาน ระหว่างรัฐกับประชาชน กฎหมายที่วางระเบียบการบริหารภายในประเทศ เพื่อให้เกิดความสงบสุข และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนลดความเหลื่อมล้ำซ้ำซ้อน เพื่อให้การบริหารราชการมุ่งไปสู่ เป้าหมายที่ต้องการ

๑.๑๐ สนับสนุนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมาจากการเลือกตั้งเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาจังหวัดเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยเลือกคนที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มองการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการขับเคลื่อนการบริหารงานของทุกภาคส่วนนั้นจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันสามารถนำพาจังหวัด ให้เจริญได้แบบยั่งยืนตามความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะวิถีวัฒนธรรมพื้นถิ่นของจังหวัดนั้น ๆ อย่างถ่องแท้รวมทั้งผลักดันให้เกิดการกระจายอำนาจทางการเงินการคลังสู่ท้องถิ่น

๑.๑๑ ส่งเสริมแนวคิดปรองดองแห่งชาติ เพื่อให้ประชาชนในชาติกลับมาดำเนินชีวิต อยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุขดังที่เคยเป็นมา แม้จะมีความคิดเห็นและทัศนคติทางการเมืองที่แตกต่างกัน แต่ประชาชนต้องสามารถอยู่ร่วมกันได้ตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตยบนพื้นฐานของการยึดหลักนิติรัฐ และนิติธรรม

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ การคลัง และพาณิชย์

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านเศรษฐกิจ การคลัง และพาณิชย์ โดยหลักประเทศไทย ต้องเป็นศูนย์กลางการค้าของโลก ปรับระบบการเงินการคลังเป็นระบบการเงินดิจิทัลยุค ๕.๐ โดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๒.๑ นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” เป็นนโยบายหลักของพรรค และเป็นนโยบาย ด้านเศรษฐกิจไทยนิยมทางเลือกใหม่ โดยนโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจ ในครัวเรือนโดยตรง เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ ด้วยการให้สินเชื่อผ่านเจ้าบ้านที่มีชื่อระบุความเป็นเจ้าบ้าน ในทะเบียนบ้านโดย

๒.๑.๑ นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” มีวัตถุประสงค์หลักในรูปแบบการ เข้าถึงแหล่งทุนให้กับผู้มีชื่อเป็น “เจ้าบ้าน” ซึ่ง “เงินทุนเจ้าบ้าน” คือการเข้าถึงแหล่งทุนในการดูแล เศรษฐกิจภายในครัวเรือน โดยเจ้าบ้านแต่ละครัวเรือนจะได้รับสินเชื่อเงินทุนเจ้าบ้านเป็นจำนวนเท่ากัน ตามสิทธิและหน้าที่ผู้เป็นเจ้าบ้านที่มีชื่อระบุไว้ในทะเบียนบ้าน นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” กำหนดสินเชื่อ เป็นเงินทุนสำหรับเจ้าบ้านทุกครัวเรือน

๒.๑.๒ นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” ของพรรคส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนของ ประชาชนทุกครัวเรือนภายใต้เงื่อนไขที่น้อยที่สุด อาทิ เงื่อนไขของวัตถุประสงค์สินเชื่อ จำนวนเงินสินเชื่อ การค้ำประกัน อัตราดอกเบี้ย การชำระคืน การทวงถาม การเสียชีวิต การถ่ายโอนสิทธิ์การเป็นเจ้าบ้าน

และการประกันภัย ตามแผนพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อการดูแลครัวเรือนคนไทย แบบสินเชื่อกเนกประสงค์ในครัวเรือนของประชาชน ให้สภาวะทางเศรษฐกิจในครัวเรือนตรงกับสภาพความเป็นจริงและขีดความสามารถของชาติ

๒.๑.๓ นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” พรรคยึดหลักการของระบบเศรษฐกิจไทยนิยมทางเลือกใหม่ที่เหมาะสม มีแผนงาน “เงินทุนเจ้าบ้าน” ที่แน่นอนและสามารถปฏิบัติได้สำเร็จ ตามเป้าหมาย รักษาเสถียรภาพการเงินดูแลรักษาเสถียรภาพทางการเงินของครัวเรือนของประเทศชาติ โดยนโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” อย่างใกล้ชิด เพื่อให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างยั่งยืน

๒.๑.๔ นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” พรรคสร้างความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นทั้งภายในและต่างประเทศ ให้ความสำคัญต่อเศรษฐกิจในครัวเรือนไทย การใช้มาตรการทางการเงินทั้งในด้านเสถียรภาพของระดับราคาและเสถียรภาพของฐานะการเงินของประเทศ ควบคู่กับการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราที่เหมาะสมและในทิศทางที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคมของแต่ละท้องถิ่นโดยเริ่มต้นจากผู้มีทะเบียนบ้านทุกครัวเรือนในประเทศ

๒.๒ ดำเนินการกำหนดมาตรการและวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการผูกขาดของธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม โดยเฉพาะวิสาหกิจใหญ่ ๆ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาติเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคาร และการขนส่งทั้งภายในและภายนอกประเทศโดย

๒.๒.๑ ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมแบบไทยนิยมให้มีความสำคัญต่อการปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศ

๒.๒.๒ ใช้การเป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

๒.๒.๓ สร้างมูลค่าเพิ่มและลดต้นทุนการผลิต อำนวยความสะดวกทางการค้าตลอดจนพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่และขยายตลาดในอุตสาหกรรม เพิ่มพูนศักยภาพอุตสาหกรรมไทยนิยมทั้งตลาด ในประเทศและต่างประเทศ พัฒนาไทยนิยมฝีมือแรงงานให้ตรงต่อตลาดแรงงานอุตสาหกรรม แก้ไขกฎระเบียบและปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบันของอุตสาหกรรมนั้น ๆ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างความเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมไทยนิยมในภูมิภาคอาเซียน โดยเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจรวมทั้งลดเงื่อนไขการลงทุนที่เป็นอุปสรรค

๒.๒.๔ นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านเศรษฐกิจและพาณิชย์ จะสร้างความเชื่อมั่นและสร้างภาพลักษณ์ด้วยการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานสินค้าให้ทัดเทียมและล้ำหน้าในระดับสากลด้วยการกระตุ้นให้เอกชนลงทุนด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งมีการรับรองมาตรฐานที่สากลยอมรับตามวิถีทางและแนวคิดแบบไทยนิยมทางเลือกใหม่

๒.๓ ปรับปรุงการบริหารเวลาการทำงานและพัฒนาระบบการบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่าหรือเทียบเท่าวิสาหกิจเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการตรึงราคาสินค้าและรักษาเสถียรภาพของการตลาด

๒.๔ เน้นการกระจายทุนและระดมทุน เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริหารเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าและทันสมัย แหล่งทุนหลักคือ ทุนภายในประเทศ สำหรับทุนต่างประเทศเป็นแหล่งที่ไม่มีเงื่อนไขทางการเมือง พัฒนาและประยุกต์ด้านเทคโนโลยี โดยการสร้างนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร นักประดิษฐ์ นักค้นคว้าวิจัยที่เป็นคนไทยให้พอเพียงกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของชาติ

๒.๕ กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ภูมิภาค เพื่อผ่อนคลายความแออัดออกจากเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ๆ ปรับการขยายตัวของประชากรให้สัมพันธ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขนาดของประเทศ โดยวางแผนครอบครัวอย่างถูกต้องและสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจของการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศ

๒.๖ กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้นในรูปแบบนิยมไทย เพื่อสอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศและของโลก ปรับปรุงการเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม ตลอดจนการกำกับดูแลและป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๗ มุ่งแก้ไขปัญหา การเงินการคลัง ให้สอดคล้องกับปัญหาทางเศรษฐกิจและรักษามาตรฐานเงินตราของต่างประเทศโดยยึดถือความเป็นอิสระตามแบบเศรษฐกิจวิถีไทยและมาตรฐานสากลเป็นหลักป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะเงินฝืด โดยการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดตามวิถีไทยและป้องกันการรั่วไหล รวมทั้งการตรวจสอบการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างเข้มงวด

๒.๘ จะรักษาดุลค่าระเงิน ดุลการค้าระหว่างประเทศให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชาติ และสภาพการณ์ของโลก เน้นความร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศ โดยไม่เลือกสรรระบบสังคมภายใต้หลักของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง ปรับปรุงหลักการ มาตรการ และวิธีการเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศให้เสียเปรียบน้อยที่สุดและถูกต้องเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศรวมทั้งปรับปรุงกระบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น

๒.๙ มุ่งการแก้ปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ หนี้สินในระดับครัวเรือน และการออมของประเทศ รวมทั้งการแก้ปัญหาการลงทุนของรัฐในโครงการขนาดใหญ่และกระบวนการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของประเทศชาติ

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านสังคมและวัฒนธรรม เพื่อยกระดับมาตรฐานของประชาชนสู่มาตรฐานสากลในทุกมิติ รวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีทุกภาคให้กับคนรุ่นใหม่ได้ศึกษาเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจของสังคมของโลกปัจจุบันในทุกด้านโดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๓.๑ ยึดหลักปฏิบัติเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และประชาชน มุ่งป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นรูปธรรม

๓.๒ ปลุกฝังจิตสำนึกแห่งความเป็นไทยและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง ตามขนบธรรมเนียม ประเพณีจารีต และวัฒนธรรมของไทย

๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของชาติ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยที่แพร่หลายจากต่างประเทศ

๓.๔ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างถูกต้อง เท่าเทียมกัน และเป็นธรรมตามสัดส่วน ส่งเสริมการเรียนรู้และการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสันติ เมตตา เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ไม่ให้อายต่อกัน รวมทั้งอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยส่งเสริมให้ศึกษา ค้นคว้าวิจัย พัฒนา และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักในศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และภูมิปัญญาไทย พร้อมส่งเสริมให้ประชาชนนำศิลปวัฒนธรรมอันดีงามมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

๓.๕ กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง โดยให้ตระหนักว่างานการเมืองเป็นเรื่องของทุกคน จะต้องมีความซื่อสัตย์และการเสียสละโดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสมในการเสริมสร้างความรู้ เน้นการปลูกฝังแก่เยาวชน ตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๓.๖ ป้องกันและปราบปรามการผลิต การขาย และการเสพติดให้โทษอย่างเฉียบขาด

๓.๗ สร้างสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น พรรคตระหนักถึงความสำคัญของสภาพครอบครัวที่อบอุ่นอันเป็นรากฐานของสังคม จึงมุ่งมั่นที่จะสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นกับสถาบันครอบครัวอย่างสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมเพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาสังคม ตลอดจนการให้การสนับสนุนขนบธรรมเนียม ประเพณี และความเป็นอยู่ที่ดีงามตามแบบครอบครัวไทย

๓.๘ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยส่งเสริมบริการสาธารณสุขที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตและมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และสร้างมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนการแก้ไขปัญหายาเสพติดและปัญหาการจราจรติดขัดในเขตเมือง รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยให้ความสำคัญกับอาสาสมัครทุกประเภท ในรูปแบบการสนับสนุน ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์และสวัสดิการ

๔. นโยบายด้านการต่างประเทศ

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านต่างประเทศ เน้นการเป็นมิตรกับทุกประเทศ และรักษาอธิปไตยของแผ่นดิน โดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๔.๑ จัดตั้งกระทรวง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (AEC) โดยยกระดับกรมอาเซียนเป็นระดับกระทรวง รักษาและส่งเสริมสถานะบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลกทั้งในด้านเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเมืองศักยภาพและความเจริญทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนรักษาความเป็นศูนย์กลางการค้าโลกในกรอบความร่วมมือที่มีอาเซียนเป็นแกนนำ

๔.๒ ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาทั้งทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งความร่วมมือเพื่อการพัฒนา

๔.๓ ดำเนินการให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติและลักษณะพิเศษของคนไทย โดยยึดหลักผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ มีเจตนารมณ์ที่จะดำเนินนโยบายเป็นมิตรกับ

ทุกประเทศ โดยจะส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีและความร่วมมือกับนานาประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยยึดหลักในการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงความร่วมมือด้านการศึกษา วิชาการ การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ และการรักษาสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน ตลอดจน พันธกรณีที่ได้กระทำไว้กับนานาประเทศและองค์การระหว่างประเทศ

๔.๔ มุ่งกระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศในโลกโดยไม่เลือก ระบบสังคม ศาสนา และระบอบการปกครองที่แตกต่างกัน เสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศ ในภูมิภาค เสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มี พรมแดนติดต่อกันและประเทศอื่นในภูมิภาค ทั้งนี้เพื่อการพัฒนา การแก้ไขปัญหา และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติ โดยสนับสนุนให้มีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน

๔.๕ ผสานงานต่างประเทศเรื่องการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดเป็นภารกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้ เพื่อช่วยขยาย ตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๔.๖ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขบรรดาสนธิสัญญาและการตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับ นานาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่สอดคล้องกับกาลสมัยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๔.๗ ให้ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและยึดมั่น ในกฎบัตรสหประชาชาติ เพิ่มบทบาทสำคัญในองค์การระหว่างประเทศเพื่อเข้าไปมีบทบาทสำคัญ ในเวทีองค์การระหว่างประเทศ โดยจะเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมในองค์การสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก องค์การเศรษฐกิจในภูมิภาค องค์การของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา และองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ อันจะนำไปสู่การเข้าไปเป็นส่วนสำคัญในการเจรจา และการมีส่วนร่วมอย่างมีนัย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมระหว่างประเทศ

๔.๘ เพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับนานาประเทศ ด้วยการเสริมสร้างและเกื้อกูลให้ประเทศสามารถใช้ประโยชน์จาก การจัดระเบียบการค้าใหม่ ทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับโลก โดยจะใช้นโยบายเชิงรุกในเวทีเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศ องค์การการค้าโลก ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

เขตการค้าเสรีอาเซียน รวมทั้งความร่วมมือในกรอบของกลุ่มเศรษฐกิจเพื่อเชื่อมอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และภูมิภาคอื่น ตลอดจนให้ความคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศอย่างใกล้ชิด

๕. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง เน้นการเป็นมิตรกับทุกประเทศและรักษาอธิปไตยของแผ่นดิน โดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๕.๑ พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพสูงทุกด้าน พร้อมทั้งเผชิญภัยคุกคามทั้งจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบโดยให้สมดุลกับกำลังทางเศรษฐกิจของชาติ ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนา และร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคมและวัฒนธรรม พัฒนากองทัพ เป็นผู้ผลิตอาวุธยุทธโปกรณ์เพื่อการใช้เองและการส่งออก

๕.๒ ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลักหรือประจำการจะยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้องฟื้นฟูอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกันและพัฒนาประเทศ สร้างและพัฒนาอาวุธยุทธโปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

๕.๓ พัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติมด้านสวัสดิการของทหาร ตำรวจ อาสาสมัคร การป้องกันประเทศและความมั่นคงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬา และอื่น ๆ ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

๕.๔ สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคงได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างกว้างขวางตลอดจนปลูกจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน ปรับปรุงด้านสวัสดิการ สร้างขวัญและกำลังใจ รวมทั้งการส่งเสริมอาชีพทหารผ่านศึกให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีเกียรติและสมศักดิ์ศรี

๖. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นอนุรักษ์และการปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรู้คุณค่าและเป็นมิตร เพื่อก่อให้เกิดความสมดุล และอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน โดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๖.๑ กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างแน่นอนและถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติและโลก ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศรวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น เร่งรัดและป้องกันแก้ปัญหาหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๖.๒ มุ่งฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติให้คืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้ พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของธรรมชาติเป็นสำคัญ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากร ดิน น้ำ ป่าไม้ อากาศ แร่ธาตุ ทะเลและชายฝั่ง บนพื้นฐานของความสมดุลของธรรมชาติ เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาแบบยั่งยืน

๖.๓ มุ่งบริหารการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดแผนและเป้าหมายรวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการไปสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นและส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

๖.๔ ควบคุมและแก้ปัญหาหามลพิษโดยควบคุมมลพิษจากทุกแหล่งไม่ให้สร้างความเสียหายต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม จัดการของเสียอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ กำหนดให้ผู้ก่อมลพิษต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการแก้ปัญหาหามลพิษ ปรับปรุงกฎหมายและแนวทางปฏิบัติในการจัดการมลพิษให้เคร่งครัดชัดเจนและทันสมัย

๖.๕ ปลุกจิตสำนึกจิตอาสาในการอนุรักษ์ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับเยาวชน ภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนโดยทั่วไป เสริมสร้างการรวมตัวกันของชุมชนและองค์กรเอกชน ในการทำกิจกรรมและรณรงค์เพื่อการอนุรักษ์ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้กว้างขวางและทั่วถึง

๖.๖ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อความยั่งยืนโดยจัดทำระบบข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติให้ครบถ้วน และมีมาตรฐานส่งเสริมความร่วมมือด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมศึกษาในทุกกระดับ ปรับปรุงหลักสูตร

การศึกษาและกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่สถาบันการศึกษา สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อม

๖.๗ แก้ปัญหาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้ทั่วถึงและเพียงพอ โดยมีนโยบายการลงทุนระบบชลประทานในหลายรูปแบบ และการขุดบ่อน้ำในระดับครัวเรือน

๗. นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม มีนโยบาย จัดสรรเรื่องน้ำและการชลประทานโดยการจัดสรรน้ำได้ดินน้ำบนดินและน้ำบนฟ้าให้พอเพียงต่อการทำเกษตร จัดสรรพื้นที่ทำกินให้กับผู้ที่ยากไร้ ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่มีการครอบครองทำประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริม การลงทุนที่ใช้แรงงานควบคู่กับเทคโนโลยีมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๗.๑ ส่งเสริมเกษตรกรให้เข้มแข็ง พรรคจะสนับสนุนให้มีการฟื้นฟูอาชีพให้แก่เกษตรกร และส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุนที่รัฐบาลจัดหาให้เหมาะสมภาคและทั่วถึง เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สิน ของภาคเกษตรกร แก้ไขปัญหารายได้ภาคเกษตรที่ตกต่ำ โดยเน้นเพิ่มผลผลิตภาคเกษตรต่อพื้นที่ ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร นอกจากนี้จะมีการสร้างระบบประกันความเสี่ยง ทางการผลิตให้กับเกษตรกร ทั้งทางด้าน การเปลี่ยนแปลงด้านราคาและความเสียหายจากภัยธรรมชาติ รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนชาวบ้านเข้ามามีบทบาทในการถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ เพื่อให้มีบุคลากรภาคเกษตรที่ยั่งยืน

๗.๒ ประกันการผลิตและราคาผลผลิตของเกษตรกร ชวนาชาวไร่อย่างเป็นระบบ และเป็นธรรมส่งเสริมเกษตรกรให้เข้มแข็ง ปรับโครงสร้างภาคการเกษตร กำหนดพื้นที่คุ้มครองทางการเกษตร เพื่ออนุรักษ์ สงวน และคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมซึ่งเป็นวัฒนธรรมการเกษตรของประเทศให้คงอยู่ สนับสนุนให้มีการฟื้นฟูดินที่เสื่อมโทรม ส่งเสริมการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการผลิต

๗.๓ ปลดเปลื้องภาระหนี้สินเกษตรกร ชวนา ชาวไร่ ให้ทุเลาเบาบางลงจนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการและขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการฟื้นฟูอาชีพให้แก่เกษตรกร

๗.๔ กำหนดเขตพื้นที่เฉพาะเพื่อให้มีการเพาะปลูกที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่การเกษตรและโอกาสทางการตลาดของพืชแต่ละชนิดตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาการเกษตร ในรูปของนิคมการเกษตร โดยบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการเกษตร แบบครบวงจร

๗.๕ สนับสนุนส่งเสริมระบบสหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตร และวางระบบการบริหารจัดการด้านการผลิต การเงิน และการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ดำรงความเป็น แหล่งผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย มุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้บริโภค โดยจะมีการส่งเสริมระบบการผลิตให้ปลอดภัย มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และมีผลผลิตเพียงพอ ต่อการบริโภคของประชาชนภายในประเทศและการส่งออกไปยังต่างประเทศ เพื่อสร้างรายได้หลักให้กับประเทศ

๗.๖ สนับสนุนสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้มีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแล ด้านนโยบาย กำหนดราคาสินค้า เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายและวางแผนพัฒนา การเกษตรอย่างมีระบบและมีระบบการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร รวมทั้งพัฒนา ความเข้มแข็งของเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน

๗.๗ ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาและการสร้างนวัตกรรม ทางเกษตรอย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าให้สินค้าเกษตร ส่งเสริมการบริหารจัดการด้านทุน การตลาด และระบบโลจิสติกส์ โดยบูรณาการภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และเกษตรกร บนพื้นฐานของผลประโยชน์ที่เป็นธรรม

๗.๘ ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาเป้าหมาย ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มการใช้งานด้านดิจิทัล ในการบริหารจัดการการผลิตในกลุ่ม SMEs เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprise: IDE) ลดปริมาณของเสียและการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยยกระดับผลิตภาพ มาตรฐาน และนวัตกรรมเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากและสังคมผู้ประกอบการและส่งเสริม การรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

๗.๙ ปฏิรูปนิเวศอุตสาหกรรมรองรับอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา มีเป้าหมายในการปฏิรูปองค์กรภาครัฐเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มมูลค่าการลงทุน ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่เป้าหมาย เพิ่มการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา เพิ่มจำนวนนักวิจัย ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มจำนวนสิทธิบัตรจดทะเบียนต่อประชากร และเพิ่มจำนวนแรงงานคุณภาพ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยปฏิรูปองค์กรภาครัฐให้ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและพัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของบุคลากร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

๗.๑๐ เชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับเศรษฐกิจโลก มีเป้าหมายให้รูปแบบการผลิตของภาคอุตสาหกรรมสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดโลกและปรับเปลี่ยนสู่ห่วงโซ่มูลค่าสูง พัฒนารูปแบบและเพิ่มการใช้ดิจิทัลเพื่อการจัดหาวัตถุดิบและการทำตลาดระดับโลก เพิ่มการลงทุนของผู้ประกอบการไทยไปยังต่างประเทศเป้าหมายและเพิ่มการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายรวมทั้งเพิ่มการขยายตัวของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายไปยังตลาดต่างประเทศ โดยส่งเสริมอุตสาหกรรมไทยเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของโลกเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดสู่สากลด้วยดิจิทัลและส่งเสริมการลงทุนขยายฐานการผลิตในและนอกประเทศ

๘. นโยบายด้านแรงงาน

นโยบายทางเลือกใหม่ไทยนิยมด้านแรงงาน มุ่งเน้นให้ความสำคัญด้านสวัสดิการและค่าจ้างรายวัน รายชั่วโมงของแรงงานในประเทศ ส่งเสริม เพิ่มขีดความสามารถฝีมือแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศอย่างเป็นระบบและครบวงจรมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๘.๑ สร้างหลักประกันทางสังคมที่เป็นธรรมและเท่าเทียม ให้สามารถคุ้มครองแรงงานได้อย่างทั่วถึง โดยการเพิ่มและปรับปรุงสิทธิประโยชน์ในทุกกรณี คำนึงสิทธิให้ผู้ประกันตน มาตรา ๓๙ ได้กลับเข้าสู่ระบบประกันสังคมอีกครั้ง และให้แรงงานนอกระบบเข้าถึงระบบหลักประกันทางสังคมเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อาทิ รักษาพยาบาล สงเคราะห์บุตร คลอดบุตร เสียชีวิต ทูพพลภาพ เป็นต้น

๘.๒ ให้รัฐเป็นผู้ดูแลค่าใช้จ่ายเบื้องต้นให้กับแรงงานไทยที่ประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ และอำนวยความสะดวกทุกด้านให้กับแรงงานไทยที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย และเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศให้มีสมรรถนะสูง ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในต่างประเทศรวมทั้งแก้ปัญหาการหลอกลวงแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ ตลอดจนมีมาตรการเข้มงวดป้องกันไม่ให้แรงงานไทยลักลอบเดินทางไปทำงานต่างประเทศอย่างผิดกฎหมาย อาทิ ประเทศเกาหลีใต้ และได้หวัน เป็นต้น

๘.๓ กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมง รายวัน ให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจค่าครองชีพในปัจจุบัน พร้อมยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ และโครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ตามนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ รวมทั้งส่งเสริมให้

นายจ้างหรือสถานประกอบการรับคนพิการเข้าทำงานในรูปแบบทางเลือกใหม่ไทยนิยม ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ในอัตราส่วน ๑๐๐ : ๑

๘.๔ บังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานอย่างจริงจังเร่งรัดแก้ไขปัญหาการคุ้มครองด้านแรงงานทุกประเภทและป้องกันมิให้มีการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายรวมทั้งจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่ได้รับการผ่อนผัน ให้มีเอกสารยืนยันตัวบุคคลให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด

๘.๕ ยกระดับระบบโทรศัพท์สายด่วน ๑๕๐๖ ให้สามารถเป็นเครือข่ายหลักและเชื่อมโยงระบบโทรศัพท์สายด่วนอื่นของกระทรวงแรงงานได้ทั่วประเทศ เพื่อรับฟังความคิดเห็นให้คำปรึกษาแนะนำ รับข้อร้องทุกข์ ข้อร้องเรียน โดยสามารถให้ข้อมูลปรึกษาหารือ และแนะนำข้อปฏิบัติให้แก่ประชาชนผู้ใช้บริการได้อย่างมีคุณภาพ

๙. นโยบายด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านการท่องเที่ยวและกีฬามุ่งสร้างประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและกีฬาของโลก ภายใน ๑๐ ปี มีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๙.๑ พัฒนาคุณภาพสินค้าและการให้บริการแบบครบวงจรในกิจกรรมที่มีศักยภาพพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและสนับสนุนภาคเอกชนลงทุนพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเติบโตสูงกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยวหลัก พร้อมกำหนดมาตรการควบคุมดูแลกำกับให้ชัดเจนอนุรักษ์ฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรม ที่มีความเปราะบางและเสี่ยงต่อความเสื่อมโทรมสร้างการรับรู้ ความตระหนัก จิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยววัฒนธรรมไทย อัตลักษณ์ท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ และมีความหลากหลายของกิจกรรม เพื่อสร้างความสมดุลเชิงเวลาและฤดูกาลการท่องเที่ยว

๙.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยขยายเส้นทางการบินจากต่างประเทศสู่จังหวัดรองของประเทศ ปรับปรุงประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกในขั้นตอนในการคมนาคมระหว่างประเทศทางบกและทางน้ำ ยกกระดับคุณภาพของบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเดินทางโดยระบบขนส่งสาธารณะ รวมถึงเพิ่มความเข้มงวด

ในการบังคับใช้มาตรการและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและปัจจัยสนับสนุนในการเข้าถึงและเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อรองรับการท่องเที่ยวสำหรับคนทั้งมวล (Tourism for All) พัฒนาและปรับปรุงแอปพลิเคชันที่อำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว ปรับปรุงความพร้อม ความเพียงพอ มาตรฐาน และบุคลากร เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยและให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงจัดทำแผนและระบบบริหารความเสี่ยง และภัยพิบัติ สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญส่งเสริมสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว และพัฒนามาตรฐานและระบบจัดการขยะและบำบัดน้ำเสีย

๙.๓ พัฒนาศูนย์บริการด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาชาติเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรและสร้างจิตสำนึกประชาชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวพัฒนาหลักสูตรอบรมทักษะพื้นฐานทักษะเฉพาะกลุ่มการท่องเที่ยว ทักษะด้านการบริหารจัดการปรับปรุงมาตรฐาน ทักษะอาชีพของบุคลากรในธุรกิจการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมความต้องการของอุตสาหกรรมและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ประกอบการในการปรับปรุงคุณภาพตำแหน่งงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแก้ไขปัญหาการขาดแคลนในแรงงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยกระตุ้นให้คนในท้องถิ่นเข้าสู่ตลาดแรงงานภาคการท่องเที่ยวมากขึ้นส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าและเข้าใจในอัตลักษณ์ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตรอบรมทักษะการประกอบธุรกิจสำหรับชุมชน เพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ในท้องถิ่นส่งเสริมการให้ความรู้และจัดตั้งที่ปรึกษาเพื่อธุรกิจเกิดใหม่ และธุรกิจรายย่อยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๙.๔ สร้างความสมดุลให้การท่องเที่ยวไทย ผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่มส่งเสริมวิถีไทยและสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว โดยส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพและมีมาตรฐานด้านความปลอดภัยสร้างการรับรู้ แนวทางปฏิบัติ เพื่อความปลอดภัย ส่งเสริมการบังคับใช้และให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวสร้างการรับรู้สินค้า บริการเฉพาะต่าง ๆ ในประเทศไทย กลุ่มที่มีความสนใจพิเศษผ่านช่องทางต่าง ๆ รวมถึงการสร้างแบรนด์ประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสื่อสารเอกลักษณ์ความเป็นไทยให้เป็นที่เข้าใจในเวทีโลก และพัฒนาสัญลักษณ์ Thainess ส่งเสริมชุมชนสร้างสรรค์สินค้าและบริการ สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนและแบรนด์จังหวัดสร้างการรับรู้สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวนอกฤดูกาลสร้างค่านิยมการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยให้แก่คนไทยทุกคนในทุกเพศทุกวัย

๙.๕ บูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยส่งเสริมกระบวนการทำงานอย่างบูรณาการภายใต้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่หน่วยงานระดับท้องถิ่น ทั้งในการขับเคลื่อนแผนและการปฏิบัติการการท่องเที่ยว โดยชุมชน (CBT) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมาย จัดตั้งศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวจัดตั้งหน่วยงานมาตรฐานด้านคุณภาพและความปลอดภัยของ นักท่องเที่ยว ปรับปรุงบทบาทของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้มีมิติที่หลากหลายมากขึ้น ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ เพื่อการท่องเที่ยวผ่านกรอบความร่วมมือและข้อตกลงระหว่างประเทศ อำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคส่งเสริมความสัมพันธ์ในรูปแบบเมืองพี่เมืองน้อง เมืองแฝดด้านการท่องเที่ยวกับต่างประเทศ

๙.๖ ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาต่อการพัฒนาสุขภาพและศักยภาพของคน จึงมุ่งมั่นที่จะใช้การกีฬาเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประชากรทั้งในด้านสุขอนามัยและสภาพจิตใจ ทั้งนี้ จะส่งเสริมการเล่นกีฬาในหมู่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยจะใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุน การจัดสร้างสนามกีฬา ศูนย์ฝึกให้ทั่วถึงและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอ ส่งเสริมการกีฬาของชาติ ให้พัฒนาไปสู่กีฬาแห่งความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ แก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสร้างประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการกีฬาของโลก ภายใน ๑๐ ปี

๙.๗ เพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของประเทศไทย สร้างความภาคภูมิใจ ความสามัคคี ให้กับคนในชาติ สร้างความเชื่อมั่นและเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศด้านการกีฬาของประเทศ

๙.๘ เพิ่มศักยภาพทางกีฬาและพัฒนาการกีฬาไทยแสดงให้เห็นถึงความเป็น มหาอำนาจทางกีฬาของประเทศในระดับกลุ่มประเทศในเอเชีย โดยการเก็บตัวนักกีฬาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเข้ามาใช้เพิ่มมากขึ้น การสร้างศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ เพื่อรองรับการเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติ รวมทั้งการพัฒนาเพื่อเป็นเมืองการกีฬา

๙.๙ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย (Sports Hub) โดยร่วมกับการท่องเที่ยวในการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาให้มีความน่าสนใจสามารถ ดึงดูดผู้ชมกีฬาให้เข้ามาชมและท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ของประเทศไทย (Sport Tourism) และในส่วนกีฬาคนพิการมีการจัดการแข่งขันกีฬาอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games)

ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาสำหรับนักกีฬาคนพิการที่จัดขึ้นในทุกสองปีต่อเนื่องจากการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ (SEA Games) โดยมีประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนเข้าร่วมการแข่งขัน

๙.๑๐ สนับสนุนการกีฬาในประเทศให้สามารถเป็นกีฬาอาชีพได้อย่างยั่งยืน จัดให้มีการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศ สนับสนุน ส่งเสริม และประสานงานให้กีฬาอาชีพของประเทศมีมาตรฐานทั้งด้านการบริหารจัดการองค์กร การจัดการแข่งขัน นักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ สถานที่ อุปกรณ์ เพื่อสร้างความสุขแก่สังคมสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการพัฒนาประเทศ ปรับปรุงกฎหมายการกีฬาและที่เกี่ยวข้อง โดยจัดให้มีกฎหมายกีฬาอาชีพ กฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการนักกีฬา และกฎหมายอื่น ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือการบริหารจัดการด้านกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

๙.๑๑ สนับสนุนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เป็นกรอบแนวทางการพัฒนากีฬาของชาติให้บรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล ส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกาย และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอด เพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และการส่งเสริมการบริหารจัดการด้านกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

๙.๑๒ กำหนดยุทธศาสตร์ที่สนับสนุนการพัฒนากีฬาของชาติให้บรรลุเป้าหมาย อาทิ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ ยุทธศาสตร์ การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในส่วนของการกีฬา เพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Sport Tourism) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ และยุทธศาสตร์การส่งเสริม การบริหารจัดการด้านกีฬาให้มีประสิทธิภาพในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

๑๐. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และพลังงาน

นโยบายไทยนิยม ทางเลือกใหม่ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และพลังงาน เพื่อยกระดับมาตรฐานไทยแลนด์ ๕.๐ นโยบายกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สนับสนุนให้มีการนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในชีวิตประจำวันมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๐.๑ ส่งเสริมการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ และการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงมุ่งมั่นส่งเสริมการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์โดยจะจัดสรรงบประมาณ อย่างเพียงพอในการวิจัย การค้นคว้า รวมทั้งจะมีการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ให้ทัดเทียมกับ นานาประเทศ ในขณะเดียวกันจะส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปเรียนรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ อันจะนำมา ซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และยกระดับมาตรฐานไทยแลนด์ ๕.๐

๑๐.๒ ส่งเสริมการพัฒนาด้านเทคโนโลยี นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่พัฒนา มุ่งมั่นที่จะสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมโดยการส่งเสริมการประดิษฐ์ การวิจัยหรือการค้นคิดสิ่งใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับทรัพยากรและความต้องการของประเทศ อันมีเป้าหมายเพื่อลดการนำเข้าเทคโนโลยีจาก ต่างประเทศจนสามารถพึ่งพาตนเองทางเทคโนโลยีได้ในอนาคต

๑๐.๓ พัฒนาคูณภาพการผลิตและแสวงหาพลังงานทดแทน นโยบายไทยนิยม ทางเลือกใหม่จะส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งพลังงานทดแทน โดยเน้นการใช้วัตถุดิบ ทางการเกษตรที่มีอยู่ในประเทศเป็นหลักเพื่อลดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศวิทยา มุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบการผลิตให้มีปริมาณของกระแสไฟฟ้าเพียงพอ ต่อความต้องการของประเทศ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนรูปแบบใหม่ เช่น ไฮโดรเจนจากธรรมชาติ รณรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึกของคนไทยให้ใช้พลังงานอย่างประหยัดและรู้คุณค่า เพื่อถนอมรักษา แหล่งพลังงานไว้ใช้ได้นานที่สุด และลดการสูญเสียเงินตราต่างประเทศ

๑๐.๔ อนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับ ทรัพยากรดิน ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรสัตว์น้ำ โดยประชาชนและสังคม จะมีส่วนร่วมโครงการ และยกระดับมาตรฐานไทยแลนด์ ๕.๐ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนรูปแบบใหม่ อาทิ ไฮโดรเจนจากธรรมชาติ

๑๑. นโยบายด้านการศึกษา

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านการศึกษา มีเป้าหมายเพื่อการยกระดับการศึกษา ทุกระดับชั้นเป็น ๒ ภาษา เพื่อยกระดับการเข้าสู่ AEC เต็มรูปแบบมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๑.๑ ให้ความสำคัญกับผู้รับการศึกษา โดยตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาของเด็กและเยาวชนเพื่อให้เติบโตเป็นมนุษย์ที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญา สุขภาพจิตและสุขภาพกาย โดยจะส่งเสริมการเรียนการสอนที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้ผู้เรียน จัดให้มีโภชนาการอย่างเหมาะสมโดยการจัดโครงการอาหารกลางวัน เป็นสวัสดิการสำหรับเด็กนักเรียนให้มีการเรียนฟรีในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งจัดหาทุนการศึกษาเพื่อให้สามารถเข้าสู่ระบบการศึกษาที่สูงขึ้น และสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งจัดระบบการแนะแนวการศึกษา เพื่อให้ผู้รับการศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายทางการศึกษา เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีของตนได้อย่างเหมาะสมและสามารถตอบสนองต่อสังคมและประเทศได้อย่างสูงสุด

๑๑.๒ พัฒนาคูณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึกคุณธรรมและความเอื้ออาทรต่อผู้รับการศึกษาแก่ครูผู้สอน รวมทั้งจัดสวัสดิการครู ส่งเสริมให้เกิดการฝึกอบรมวิทยากรและองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งการสร้างแรงจูงใจให้ครูกลับถิ่นฐานบ้านเกิดเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสังคมในท้องถิ่นต่าง ๆ และจะสนับสนุนให้ประชาชนชาวบ้านมีส่วนร่วมในการให้การศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

๑๑.๓ ส่งเสริมหลักสูตรบูรณาการโดยมุ่งส่งเสริมให้หลักสูตรการศึกษาประกอบไปด้วยการเรียนการสอน การปฏิบัติทั้งวิชาการและแนวทางการดำรงชีวิต ตลอดจนเป็นหลักสูตรที่สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการสืบสานขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของชาติจะส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าทำอย่างมีสติและมีเหตุผล โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริหารสถานศึกษาและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลการจัดระบบการศึกษา นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จัดให้มีตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับหลักสูตรการศึกษาของผู้เรียน ในทุกมิติ รวมทั้งกลุ่มบุคคลพิเศษ อาทิ ผู้พิการและผู้มีปัญญาเลิศ ตลอดจนจะพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งข้อมูลทางการศึกษาที่ครบวงจร

๑๑.๔ เพิ่มศักยภาพการบริหารการศึกษาโดยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของสถานศึกษา โดยจะส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจ เพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนาและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนในการจัดการศึกษาทุกระดับ และจะมุ่งส่งเสริมการจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในทั่วทุกภูมิภาคอย่างเพียงพอ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารการศึกษา จะสร้างเครือข่าย

ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาของไทยกับนานาชาติประเทศเพื่อการแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษา วิทยากรทางการศึกษา ข้อมูลความรู้ทางวิชาการ วิธีการ บริหารจัดการ และเทคโนโลยี ด้านการศึกษา ระหว่างกัน รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรเพื่ออุดหนุนสถานศึกษาอย่างเป็นธรรมและเหมาะสมกับ สภาพของแต่ละสถานศึกษา

๑๑.๕ การเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถให้เต็มศักยภาพของเด็ก เยาวชน และประชาชนให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สวัสดิการการรักษาพยาบาล การเรียนฟรี โดยให้ความสำคัญ กับการโภชนาการในโรงเรียน การจัดศูนย์เด็กเล็กประกอบกับดูแลด้านการพัฒนาทางด้านร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา

๑๒. นโยบายด้านสังคม ความมั่นคงของมนุษย์ สตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านนโยบายด้านสังคม ความมั่นคงของมนุษย์ สตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสมุ่งเน้นให้ความสำคัญด้านสวัสดิการ และให้ความคุ้มครองสิทธิ ตามที่กฎหมายกำหนด มีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๒.๑ ส่งเสริมการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐ เสริมสร้างให้คนพิการ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ การให้การสงเคราะห์ การจัดการศึกษา การจัดสวัสดิการและการจัดหาอาชีพ กำหนดให้สถานประกอบการภาคเอกชน องค์กรเอกชน และหน่วยงานของรัฐ

๑๒.๒ ส่งเสริมบทบาทสภาเด็กและเยาวชน เพื่อสนับสนุนสภาเด็กและเยาวชน และเครือข่ายในระดับพื้นที่ อาทิ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับเทศบาล ทวิภูมิภาคของประเทศ ส่งเสริมสิทธิการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนไทย ในประชาคมอาเซียน และส่งเสริมการยกระดับคุณธรรม จริยธรรม ต่อต้านการทุจริต คอรัปชั่น และความซื่อสัตย์สุจริตแก่เด็กและเยาวชน ตามโครงการสร้างจิตสำนึกสังคมไทยหัวใจใสสะอาด

๑๒.๓ สนับสนุนการส่งเสริมการดำเนินกิจการหอพักให้เป็นไปตามกฎหมาย ส่งเสริมป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร สนับสนุนกิจกรรมเยาวชนสร้างสรรค์รู้เท่าทันเรื่องเพศ เสริมสร้างเยาวชนไทยห่างไกลความรุนแรง รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาเยาวชน ในโครงการต่าง ๆ

๑๒.๔ ส่งเสริมการพัฒนามาตรการส่งเสริมศักยภาพและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิ ผู้ด้อยโอกาส เพื่อสร้างระบบคุ้มครองผู้ด้อยโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของผู้ด้อยโอกาส

โดยสนับสนุนบทบาทขององค์กรภาคีเครือข่ายองค์กรภาคเอกชน และภาครัฐ สำหรับผู้ด้อยโอกาสที่เป็นคนยากจน คนเร่ร่อน ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร ผู้พันโทษ ผู้ป่วยผู้ติดเชื้อ HIV และผู้ได้รับผลกระทบ ปัจจุบันมีผู้ด้อยโอกาสได้รับการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ

๑๒.๕ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมการใช้ศักยภาพทางสังคม ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุและแผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติ ปรับปรุงกองทุนผู้สูงอายุและเงินค่าสงเคราะห์ การจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณี รวมทั้งปรับปรุงสวัสดิการดูแลผู้สูงอายุจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต สร้างกลไกอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุในชุมชนเพื่อให้คนในพื้นที่มีบทบาทดูแลผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาสังคม ขาดที่พึ่ง เพื่อเป็นระบบงานที่มีกลไกในการคุ้มครองผู้สูงอายุโดยเฉพาะกลุ่มที่พึ่งพาตนเองไม่ได้ ขาดคนดูแล และที่อยู่ตามลำพัง

๑๒.๖ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนร่วมดำเนินการพัฒนาผู้สูงอายุ คลังปัญญาผู้สูงอายุ ส่งเสริมและสืบสานภูมิปัญญาและพัฒนาทักษะอาชีพผู้สูงอายุเพื่อสร้างองค์กรผู้สูงอายุให้เข้มแข็ง และเพิ่มการมีส่วนร่วมบทบาทผู้สูงอายุในสังคม กระตุ้นให้ผู้สูงอายุ สื่อมวลชน ประชาชนรับรู้และเข้าใจในสิทธิผู้สูงอายุ

๑๒.๗ พิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ในประเด็นปัญหา ความรุนแรงในสังคมไทย เฉพาะประเด็นปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน รับประกันเด็กให้ได้รับสิทธิ ด้านต่าง ๆ ได้แก่ สิทธิที่จะมีชีวิตรอด สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา สิทธิที่ในการมีส่วนร่วม และสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองให้รอดพ้นจากการทำร้าย การล่วงละเมิด การใช้แรงงานเด็ก และการแสวงประโยชน์ โดยมีขอบในรูปแบบอื่น ๆ

๑๒.๘ ร่วมมือกับองค์กรภายในประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ อาทิ องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ พิทักษ์และปกป้องความรุนแรงต่อเด็ก ความรุนแรงทางกาย วาจา และเพศ รวมทั้งความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กทุกรูปแบบ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก ให้ความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน สิทธิเด็ก การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี หลักการและวิธีการ อบรมเลี้ยงดูเด็กโดยไม่ใช้ความรุนแรง และพัฒนาการของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้พ่อแม่ ครูอาจารย์เข้าใจความรู้ และการกระทำของเด็กแต่ละวัย ปรับปรุงระบบการให้ความคุ้มครองและเยียวยาที่มีประสิทธิภาพ

๑๒.๙ ส่งเสริมยุทธศาสตร์ และมาตรการการป้องกันการเผยแพร่ภาพและข่าวที่พาดพิง ถึงการละเมิดสิทธิเด็ก ปรับปรุง แก้ไข ตรากฎหมาย และผลักดันขับเคลื่อนให้มีการบังคับใช้กฎหมาย

และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเด็กจะต้องคำนึงถึงสิทธิเด็กและสิทธิความเป็นมนุษย์ สนับสนุนการรณรงค์ และเผยแพร่ความรู้เรื่องสิทธิและการคุ้มครองเด็ก รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่สื่อมวลชน เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องจะช่วยลดปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนทางสื่อ

๑๓. นโยบายด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานและคมนาคม

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานและคมนาคม เน้นการยกระดับการก่อสร้างทางหลวง ทางหลวงแผ่นดิน ทางรถไฟ เป็นขนาดมาตรฐานสากลทั่วประเทศ สร้างทางรถไฟรางคู่ มาตรฐานสากล วางเครือข่ายคมนาคม เชื่อมโยงในทุกมิติมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๓.๑ เน้นการปรับปรุง พัฒนาทั้งทางด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการของประเทศ อันหมายถึงบริการเพื่อสาธารณะซึ่งดำเนินการโดยองค์กรของรัฐหรือเอกชนโดยการควบคุมของรัฐบาล ซึ่งได้แก่บริการในเรื่องเคหะการ การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การอนามัย ความปลอดภัย สันทนาการ และบริการอื่น ๆ ตามความต้องการของประชาชน และเป็นกิจการที่ไม่หวังผลกำไร สาธารณูปโภคด้านระบบไฟฟ้าซึ่งเป็นงานบริการด้านวิศวกรรม สร้างโครงข่ายวางระบบไฟฟ้าให้ประชาชน ได้ใช้ถึงบ้าน ด้านระบบน้ำประปา เป็นงานบริการด้านน้ำเพื่อได้ใช้อย่างทั่วทุกพื้นที่ ด้านโทรคมนาคม เป็นการสร้างโครงข่ายด้านสื่อสารเพื่อความสะดวกติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม ด้านถนน และงานด้านคมนาคมเพื่อความสะดวกในการไปมาหาสู่กันและการขนส่งสินค้ารวมทั้งด้านรถไฟ พัฒนาบริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่เป็นธรรม มุ่งมั่นพัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตของประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะประชาชนในชนบทให้มีความเป็นธรรม เพื่อยกระดับประชาชนในสังคมชนบทให้เท่าเทียมกับประชาชนในสังคมเมือง

๑๓.๒ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ปรับปรุง เทคโนโลยีการก่อสร้างและบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค ลดข้อจำกัดด้านการบริการ การจัดการ ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการโดยมุ่งเน้นถึงประโยชน์ต่อประชาชน และประเทศชาติเป็นสำคัญ จัดการระบบขนส่งมวลชนในเขตเมืองให้ครอบคลุมมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า พัฒนาประสิทธิภาพ และความสามารถในการแข่งขันด้านบริการขนส่ง ทั้งการขนส่งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำและพาณิชย์นาวี รวมทั้งพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงไปยังประเทศต่าง ๆ ให้เป็นระบบโครงข่ายขนส่งนานาชาติ ที่สมบูรณ์

๑๓.๓ เน้นปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเดินทางจากการใช้พาหนะส่วนบุคคลไปสู่การใช้ระบบขนส่งมวลชนและการขนส่งทางรางเพื่อแก้ปัญหาวิกฤตพลังงานที่ส่งผลให้พลังงานมีราคาสูงขึ้นมาก รวมทั้งการเกิดสภาวะโลกร้อนทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการเดินทางจากการใช้พาหนะส่วนบุคคลไปสู่การใช้ระบบขนส่งมวลชนและการขนส่งทางรางมากขึ้น เพื่อให้เกิดการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และลดการก่อกมลภาวะ ทิศทางนโยบายจึงมุ่งเน้นการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและการขนส่งทางราง รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อง

๑๓.๔ พัฒนาการสื่อสารโทรคมนาคม พัฒนาระบบการสื่อสารโทรคมนาคม ให้มีคุณภาพ มีความหลากหลายของบริการและมีอัตราค่าบริการที่สมเหตุสมผล รวมทั้งสามารถรองรับต่อความต้องการของประชาชนในทุกภูมิภาคได้ เพื่อยกระดับมาตรฐานในการดำรงชีวิต การติดต่อสื่อสาร การเข้าถึงข่าวสารข้อมูล และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยจะส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคม อย่างเสรีและเป็นธรรม กำหนดมาตรฐานในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจการสื่อสารโทรคมนาคม รวมทั้งจะประกันโอกาสในการเข้าถึงการบริการสื่อสารโทรคมนาคมของประชาชนในชนบทที่ห่างไกล

๑๓.๕ การปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้พลังงานจากการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิลสู่พลังงานหมุนเวียนและพลังงานทางเลือก

๑๓.๖ ปรับปรุงกฎหมายและการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้เข้มแข็งในการบริหารจัดการและกำกับดูแลกิจการโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งสนับสนุนการปราบปรามคอร์รัปชัน โดยการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องและการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี และมีการกำกับดูแลการให้บริการ โดยมีกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่สอดคล้องกับเงื่อนไข กฎกติกาการค้า และการลงทุนที่กำหนด โดยการรวมกลุ่มเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสามารถขยายการให้บริการไปยังกลุ่มอนุภูมิภาค ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

๑๓.๗ ส่งเสริมการศึกษาวิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ โดยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ลดการพึ่งพาการนำเข้าวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีจากต่างประเทศ ซึ่งมีราคาสูง ปรับปรุงทิศทางการพัฒนาเพื่อให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมีความทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารที่นำระบบโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมไร้สายมาให้บริการครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

และนวัตกรรมที่ทันสมัยให้กับภาคการผลิตและบริการ รวมทั้งเพื่อลดการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์จากต่างประเทศซึ่งจะช่วยให้ประเทศมีดุลการคลังที่ดีขึ้น

๑๓.๘ มุ่งมั่นเพื่อเอื้ออำนวยความเป็นอยู่ที่ดี และประโยชน์สุขของสังคมตามนโยบายและแผนพัฒนาที่ปรับเปลี่ยนโดยมูลเหตุจากปัจจัยภายในและนอกประเทศ อาทิ วิกฤติเศรษฐกิจ ภัยพิบัติ และตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาหรือขยายขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐานเดิมให้ใช้งานได้และเกิดประโยชน์สูงสุด โครงสร้างพื้นฐานในอนาคตมุ่งใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและยั่งยืน

๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุข

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านสาธารณสุข เน้นการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำไม่เลือกปฏิบัติ เพิ่มบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขให้เพียงพอต่อความต้องการ มีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๔.๑ โดยนโยบายป่วยเมื่อไรก็แวะมา พรรคมีความมุ่งมั่นที่การพัฒนาการให้บริการระบบสุขภาพครบวงจรโดยเน้นการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง เสริมสร้างสุขภาพสู่ความยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งการจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยผู้ไม่มีหลักประกันหรือผู้ยากไร้จะได้รับการดูแลรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง อย่างมีมาตรฐานเดียวกันทั้งโรงพยาบาลรัฐ และคลินิกเอกชนที่เข้าร่วมโครงการภายในจังหวัดเดียวกัน โดยจัดการให้บริการรักษาพยาบาลตลอด ๒๔ ชั่วโมง ไม่มีวันหยุดในทุกสถานพยาบาล

๑๔.๒ ยกระดับ “โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล” ให้เป็น “โรงพยาบาลศูนย์ตำบล” เพื่อการพัฒนาการให้บริการระบบสุขภาพครบวงจรโดยเน้นการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยเน้นการส่งเสริม ป้องกัน และฟื้นฟูสุขภาพ แต่ยังคงบทบาทด้านการรักษาพยาบาลเหมือนเดิม โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย ทั้ง ๓ ด้าน คือ สุขภาพกาย (Physical Health) สุขภาพจิต (Mental Health) และวุฒิปัญญา (Intellectual Health) ด้วยการเร่งรัดการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ที่มีมาตรฐานและคุณภาพทั้งในภาครัฐและเอกชน ให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นโรงพยาบาลทันสมัย รักษาได้ทุกโรงพยาบาล เปิดคลินิกผู้ป่วยนอกทุกตำบล และในชุมชนเมือง เข้าถึงบริการสาธารณสุขทุกระดับอย่างมีคุณภาพ ยกระดับโรงพยาบาลศูนย์ตำบลภายใน ๕ ปี โดยมุ่งมั่นให้เป็นโรงพยาบาลที่มีแพทย์ประจำ สามารถคัดกรองผู้ป่วยและให้บริการรักษาได้เพื่อลดปริมาณคนไข้ในโรงพยาบาลขนาดใหญ่โดยเน้นการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๑๔.๓ มุ่งมั่นผลิตบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้วยการจัดสรรทุน และคัดเลือกบุคลากรในท้องถิ่นไปศึกษาตามสถาบันต่าง ๆ และกลับมาทำงานในท้องถิ่นนั้น ส่งเสริมการผลิต และพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ให้มีคุณภาพและพอเพียงต่อภารกิจ จัดให้มีการกระจายบุคลากรที่เหมาะสม ขยายงานสาธารณสุขมูลฐานในชนบท โดยสนับสนุนองค์กรชุมชน สถาบันครอบครัว อาสาสมัครสาธารณสุข ให้มีความรู้และบทบาทในการส่งเสริมเวชศาสตร์เชิงป้องกัน และดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน

๑๔.๔ ด้านจิตสาธารณะให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทั่วประเทศ ปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขเชิงรุก ประชาสัมพันธ์ ขยายผลให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ในพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมทั้งการป้องกันโรค ป้องกัน การแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรง รวมทั้งการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดโรคเอดส์ในกลุ่มเสี่ยง ทุกกลุ่ม ดูแลรักษาและพัฒนาศักยภาพของผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วย ครอบครัวและชุมชน ให้รู้จักการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เผื่อระวังและตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ อนามัยของประชาชนให้อยู่ในระดับมาตรฐานความปลอดภัย ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนคนไทย มีสุขภาพและพละนาามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงด้วยการออกกำลังกาย อันเป็นการลดต้นทุนของการแก้ไขปัญหาสุขภาพ ในระยะยาวของประเทศ

๑๔.๕ มุ่งมั่นพัฒนาระบบการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง ให้ทั่วถึงทุกกลุ่ม ผู้รับบริการและขยายประเภทของการเจ็บป่วย ตลอดจนส่งเสริมการนำเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสาธารณสุขที่ทันสมัย และคุ้มค่าต่อการให้บริการมาใช้ให้แพร่หลาย และให้ความสำคัญต่อการวิจัย กิจการพัฒนาของภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อพัฒนาระบบรูปแบบและเทคโนโลยีทางการแพทย์ กิจการบริการสาธารณสุขอย่างจริงจัง เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตด้านสาธารณสุขของประชาชน ให้ได้มาตรฐานสากล รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนการแพทย์แผนไทย และการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการแพทย์ให้เป็นมาตรฐานและให้ได้รับการรับรอง

๑๔.๖ ให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง ในตำบลทุกแห่ง โดยเพิ่มปริมาณ แพทย์ประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน สนับสนุนการลงทุนในสถานบริการให้มากกว่าปัจจุบัน รวมถึงการแก้ไขปัญหา ค่าตอบแทนของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อรองรับการให้บริการ

๑๔.๗ ลดความแออัดในโรงพยาบาล คนไข้ต้องได้พบหมอไม่เกิน ๑ ชั่วโมง ลดความเหลื่อมล้ำด้านกองทุนสุขภาพที่ข้าราชการได้สิทธิมากกว่ากองทุนอื่น และความเหลื่อมล้ำระหว่างเขตเมือง และชนบทในการเข้าถึงการรักษาแก้ไขปัญหาและการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารมวลชน

นโยบายทางเลือกใหม่ไทยนิยมด้านการสื่อสารมวลชน มุ่งเน้นให้ความสำคัญ สื่อมวลชนทุกประเภทให้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเป็นอิสระ มุ่งประโยชน์ชุมชนพื้นที่ โดยเฉพาะ สื่อวิทยุกระจายเสียงในแต่ละท้องถิ่น มีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๕.๑ ส่งเสริมให้มีสื่อวิทยุชุมชนในแต่ละท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการนำเสนอ ข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับชุมชนพื้นที่สังคม ประเทศชาติ ไม่ละเมิดต่อกฎหมาย ภายใต้อุดมการณ์รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

๑๕.๒ ยกฐานะสื่อวิทยุชุมชนให้เป็น “สภาวิทยุชุมชนแห่งชาติ” ทำหน้าที่ ในการกำกับดูแลนโยบาย ข้อกฎหมาย จรรยาบรรณ ในองค์กร รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานหน่วยงานของรัฐ

๑๕.๓ ให้สื่อวิทยุชุมชนทำหน้าที่ประสานสัมพันธ์กับสถาบันต่าง ๆ ในสังคม ระดับพื้นที่เป็นหลัก รวมไปถึงกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ในสังคมที่แตกต่างกัน เข้าใจกัน เกิดความสามัคคี อยู่ในสังคมเดียวกันได้ด้วยความสงบเรียบร้อยเปิดโอกาสให้คนที่มีความคิดต่างกันได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจเกิดการแก้ปัญหา นำสังคมไปสู่การพัฒนาอธิบาย ดีความ และให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างถ้อยถนอที่นำมาเสนอ พร้อมแนะวิธีการแก้ไขให้เกิดผลดีต่อสังคมตลอดจนสนับสนุน สถาบันหลักอันประกอบด้วย ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และบรรทัดฐาน กำหนดวาระทางสังคมสร้างฉันทามติ ในสังคมพื้นที่

๑๕.๔ ให้สื่อวิทยุชุมชนทำหน้าที่ให้การศึกษาเผยแพร่ถ่ายทอดหรือสืบทอดความรู้ ค่านิยม ทศนคติ และบรรทัดฐานของสังคมจากยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่ง เพื่อให้วิทยาการศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีของสังคมนั้น ๆ คงอยู่ตลอดไป อาทิ ถ่ายทอดวัฒนธรรมกระแสหลักของสังคม เสริมสร้างค่านิยมมาตรฐานของสังคมพื้นที่รวมทั้งให้ความบันเทิงใจ เพื่อลดความตึงเครียดจากหน้าที่การงาน หรือชีวิตประจำวัน

๑๕.๕ ให้สื่อวิทยุชุมชนเป็นช่องทางสำหรับสนับสนุนความคิดเห็นทางการเมือง อาทิ พรรคการเมืองต้องการช่องทางในการนำเสนอนโยบาย หรือโครงการต่าง ๆ ไปสู่การรับรู้ของประชาชน เสนอประเด็นทางด้านนโยบายเพื่อให้เกิดการถกเถียง แลกเปลี่ยนทางการเมือง หรือแสดงความคิดเห็นสาธารณะ โดยเฉพาะต้องเปิดโอกาสต่อความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลาย ซึ่งมีความสำคัญต่อวิถีประชาธิปไตย

ส่วนที่ ๓

ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคการเมือง

ข้อ ๗ สำนักงานใหญ่พรรคทางเลือกใหม่ตั้งอยู่เลขที่ ๑๒๒/๑๕๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี รหัสไปรษณีย์ ๑๑๑๓๐

หมวด ๒

โครงสร้างการบริหารพรรคการเมืองและตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

โครงสร้างและตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรคการเมือง

ข้อ ๘ โครงสร้างของพรรคทางเลือกใหม่ ประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง
- (๒) คณะกรรมการอื่น ๆ ของพรรคการเมือง
- (๓) คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง
- (๔) คณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง
- (๕) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกหรือการให้ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๙ คณะกรรมการบริหารพรรคทางเลือกใหม่มีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรคการเมือง
- (๒) รองหัวหน้าพรรคการเมือง

- (๓) เลขธิการพรรคการเมือง
- (๔) รองเลขธิการพรรคการเมือง
- (๕) เหนรัญญิกพรรคการเมือง
- (๖) ผู้ช่วยเหนรัญญิกพรรคการเมือง
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง
- (๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง
- (๙) โฆษกพรรคการเมือง
- (๑๐) ผู้ช่วยโฆษกพรรคการเมือง
- (๑๑) กรรมการบริหาร

ข้อ ๑๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง โดยการลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองตามข้อ ๙
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจนครบจำนวนตามที่กำหนดใน (๑) ซึ่งในการเสนอชื่อผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองแต่ละตำแหน่งต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

ข้อ ๑๑ กรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง หรือนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ ประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองมิได้

ข้อ ๑๓ ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคการเมืองว่างลงตามวรรคหนึ่งให้หัวหน้าพรรคการเมือง แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้ง แทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๑๔ กรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคการเมือง

(๒) ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองของหัวหน้าพรรคการเมืองสิ้นสุดลง

ตามข้อ ๑๖

(๓) กรรมการบริหารพรรคการเมืองว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ทั้งหมด

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) ให้รองหัวหน้าพรรคการเมือง ตามลำดับทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรคการเมือง ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรคการเมืองให้กรรมการบริหาร พรรคการเมือง ที่เหลืออยู่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหาร พรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะยกเว้นตาม (๒) ให้เลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคการเมือง พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีที่มีเหตุให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้กรรมการบริหาร พรรคการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) รับผิดชอบดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายและข้อบังคับของพรรคการเมือง มติของที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบ

ประกาศและคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชน

(๓) คัดเลือกสมาชิกหรือบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต และมีคุณธรรม จริยธรรม เข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือตำแหน่งอื่น หรือเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง

(๔) รับผิดชอบร่วมกันในบรรดามติของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองในการดำเนินการ ตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กฎหมาย และข้อบังคับ รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการ เว้นแต่ จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้คัดค้านในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคโดยปรากฏหลักฐานการคัดค้านนั้น ในรายงานการประชุมหรือได้ทำหนังสือคัดค้านยื่นต่อประธานในที่ประชุมภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ การประชุมนั้นสิ้นสุดลง

(๕) ควบคุมและกำกับดูแลมิให้สมาชิกกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ข้อบังคับ รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการ

(๖) ควบคุมและกำกับดูแลมิให้สมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองกระทำการ ในลักษณะที่อาจทำให้การเลือกตั้งหรือการเลือกมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรืออาจเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใดซึ่งสมัครเข้ารับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๗) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตาม นโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๘) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมือง และผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง ใช้เกินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๙) บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขา พรรคการเมืองตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

(๑๐) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของ พรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (ก) และ (ข) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๑๑) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรคการเมือง คณะที่ปรึกษาพรรคการเมือง คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรมต่าง ๆ ของพรรค

(๑๒) อนุมัติจัดตั้ง อนุมัติการเลิกสาขาพรรคและองค์การเสริมสร้างพรรค

(๑๓) อนุมัติแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด อนุมัติการเลิกตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑๔) เลิกพรรค

(๑๕) อำนาจการต่าง ๆ และการทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๖) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๗) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรค สาขาพรรค และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑๘) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๙) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะกรรมการเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๒๐) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๒๑) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๒๒) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๑๖ หัวหน้าพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองอาจถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งได้ เมื่อ

สมาชิกพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกพรรคการเมืองทั้งหมด ที่มีอยู่หรือไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคออกจากตำแหน่งได้

เมื่อคำร้องขอตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการโดยชอบแล้ว ให้จัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำร้องขอดังกล่าวไปถึงพรรค

มติให้ถอดถอนตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนผู้เข้าประชุมใหญ่วิสามัญ โดยให้ลงคะแนนลับ

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งผู้ใดถูกถอดถอน ให้ที่ประชุมใหญ่วิสามัญนั้นดำเนินการเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งนั้นแทน และให้นำข้อบังคับข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับกับการร้องขอถอดถอนหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง หรือกรรมการสาขาพรรคการเมืองด้วยโดยอนุโลมโดยให้สมาชิกสาขาพรรคนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกสาขาทั้งหมดที่มีอยู่ และให้มีการจัดประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรคการเมืองนั้น เพื่อมีมติถอดถอน

การดำเนินการตามข้อนี้ ให้กระทำได้เพียงครั้งเดียว ในวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคผู้ใดเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การถอดถอนผู้นั้นตามข้อนี้จะกระทำมิได้

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่กรรมการบริหารพรรคการเมืองครบวาระ ตาย ลาออก เปลี่ยนชื่อตัว เปลี่ยนชื่อสกุล หรือเปลี่ยนแปลงด้วยเหตุใด ๆ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว

ข้อ ๑๘ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบบริหารและควบคุมกิจการทั้งปวงของพรรคการเมืองให้ดำเนินการไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค

มติของที่ประชุมใหญ่ของพรรค รวมทั้งให้มีหน้าที่แจ้งจำนวนสมาชิกที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง พร้อมด้วยรายชื่อ อาชีพ และที่อยู่ของสมาชิกตามวิธีการที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในวันที่สิบห้าวันของทุกสามเดือนจัดทำรายงานกิจการของพรรคในรอบปีที่ผ่านมา และปฏิบัติกิจการอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายพรรคการเมือง

ให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพรรคการเมือง และมีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคการเมืองมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๑๙ เลขาธิการพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำเนินการกำกับดูแลงานด้านธุรการของพรรคที่สำนักงานใหญ่ ควบคุมงานบริหารด้านธุรการของสำนักงานสาขาพรรคการเมือง ดำเนินการและติดตามผลงานตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดหรือมอบหมาย

(๒) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค การประชุมใหญ่ของพรรค และอำนวยความสะดวก รวมทั้งรับผิดชอบการประชุมของคณะกรรมการอื่นของพรรคด้วย

(๓) เป็นผู้รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พรรคในสำนักงานใหญ่ ให้รองเลขาธิการพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยเลขาธิการพรรคการเมือง และมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการพรรคมอบหมาย

ให้รองเลขาธิการพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยเลขาธิการพรรคการเมืองและมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการพรรคการเมืองมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่เลขาธิการพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๒๐ เภรัณูญิกพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจช่วยดูแลการบริหารการเงิน และทรัพย์สินของพรรค รวมทั้งรับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของพรรคการเมือง และสาขาพรรคการเมือง อาจมีผู้ช่วยเฝ้าบัญชีพรรคการเมืองก็ได้ และมีเฝ้าบัญชีสาขาพรรคการเมืองช่วยดำเนินการร่วมกับเฝ้าบัญชีพรรคการเมือง เฉพาะที่เกี่ยวกับสาขาพรรคการเมืองนั้น

ให้ผู้ช่วยเฝ้าบัญชีพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยเฝ้าบัญชีพรรคการเมืองและมีอำนาจหน้าที่ตามที่เฝ้าบัญชีพรรคการเมืองมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่เฝ้าบัญชีพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๒๑ นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก การตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกและจัดทำทะเบียนสมาชิกให้ตรงตามความเป็นจริง

และต้องให้สมาชิกตรวจดูได้โดยสะดวก ณ สำนักงานใหญ่ของพรรคการเมือง รวมทั้งประกาศชื่อ นามสกุลของสมาชิกให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกพรรคตามกฎหมาย หรือตามที่ข้อบังคับพรรคกำหนด

ให้ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง และมีอำนาจหน้าที่ตามที่นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๒๒ โฆษกพรรคการเมืองมีหน้าที่แถลงกิจการโดยทั่วไปของพรรค และตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าพรรคการเมือง หรือเลขาธิการพรรคการเมืองมอบหมาย และอาจมีรองโฆษกพรรคการเมืองคนเดียวหรือหลายคนทำหน้าที่ช่วยโฆษกพรรคการเมือง และตามที่โฆษกพรรคการเมืองมอบหมาย โดยมีโฆษกสาขาพรรคการเมืองช่วยปฏิบัติหน้าที่แทนโฆษกพรรคการเมือง เฉพาะที่เกี่ยวกับสาขาพรรคการเมือง

ให้ผู้ช่วยโฆษกพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยโฆษกพรรคการเมืองและมีอำนาจหน้าที่ตามที่โฆษกพรรคการเมืองมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่โฆษกพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๒๓ กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการอื่นของพรรคการเมือง

ข้อ ๒๔ หัวหน้าพรรคการเมืองมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการจริยธรรม
- (๒) คณะกรรมการกฎหมายวิชาการ และกิจการรัฐสภา
- (๓) คณะกรรมการกิจการสาขาพรรค และตัวแทนพรรคประจำจังหวัด
- (๔) คณะกรรมการกิจการต่างประเทศ
- (๕) คณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนทางการเมือง
- (๖) คณะกรรมการกิจการปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๗) คณะกรรมการประชาสัมพันธ์

หากมีความจำเป็นหัวหน้าพรรคอาจมีคำสั่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ศึกษา หรือกระทำการหรือรับผิดชอบงานเฉพาะกิจใด ๆ ก็ได้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพรรคการเมืองมอบหมาย หรือตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการจริยธรรมมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) รักษาระเบียบ วินัย และจริยธรรมของสมาชิกพรรค
- (๒) สืบสวนและสอบสวนกรณีสมาชิกถูกกล่าวหาและพิจารณากรณีสมาชิกควรได้รับการขมเขย
- (๓) เสนอคณะกรรมการบริหารออกระเบียบในการยกย่องสรรเสริญ หรือลงโทษสมาชิก
- (๔) สอดส่องการทำหน้าที่ของสมาชิกที่อาจมีผลกระทบต่อพรรค
- (๕) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการกฎหมายวิชาการและกิจการรัฐสภามีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) การวางแผนการปฏิบัติงานและวิธีดำเนินงานตามนโยบายของพรรค
- (๒) รับผิดชอบในงานด้านกฎหมายวิชาการ และนโยบายของพรรค
- (๓) ดำเนินการค้นคว้า วิจัย และรวบรวมข้อมูลในด้านวิชาการ และการทำงานของพรรค
- (๔) พิจารณากลับกรองและยกร่างพระราชบัญญัติและญัติที่ควรเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเสนอต่อที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค
- (๕) ชี้แจงหลักเกณฑ์ และแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทราบ
- (๖) เสนอแนวทางปฏิบัติตามนโยบายหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานด้านรัฐสภาให้สอดคล้องกับการบริหารราชการแผ่นดินและข้อบังคับของรัฐสภาต่อพรรค
- (๗) ประสานงานด้านรัฐสภากับพรรคการเมืองอื่น
- (๘) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการกิจการสาขาพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) พิจารณากำหนดแผน หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด
- (๒) ควบคุมดูแลให้สาขาพรรคแต่ละสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำการเมืองจังหวัดปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและนโยบายพรรค
- (๓) พิจารณาหาแนวทางแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ของสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๔) ดำเนินกิจการต่าง ๆ ที่พรรคจะต้องรับผิดชอบต่อสมาชิกในแต่ละสาขาและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๕) ดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการกิจการต่างประเทศมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณากำหนดพันธกิจระหว่างประเทศ

(๒) ส่งเสริม เผยแพร่กิจกรรมของพรรค เพื่อให้คนไทยในต่างประเทศมีโอกาสเป็นสมาชิกพรรค

(๓) กำหนดแนวนโยบายด้านต่างประเทศของพรรค และส่งเสริมสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ

(๔) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนทางการเมืองมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนทั่วไปต่อพรรค

(๒) ส่งเสริมการเมืองภาคพลเมืองให้เข้มแข็ง

(๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทางการเมืองในระดับภูมิภาคทั่วราชอาณาจักรกับพรรค

(๔) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการกิจการปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณา ศึกษา วิจัย สนับสนุน ส่งเสริม การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๒) ประสานงานทางการเมืองกับภาคส่วนการปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง

(๔) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการประชาสัมพันธ์พรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางแผนสร้างความนิยมของพรรคต่อประชาชน

(๒) วางแผนการประชาสัมพันธ์ในผลงานและการปฏิบัติงานของพรรคในแต่ละรอบปี

(๓) วางแผนเผยแพร่ความรู้ด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

(๔) วางแผนการสัมมนากิจการของพรรค รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสื่อมวลชนต่าง ๆ

(๕) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนที่ ๔

สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการให้มีสาขาพรรคการเมืองในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา โดยสาขาพรรคการเมืองแต่ละสาขาต้องมีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเขตจังหวัดตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

ข้อ ๓๓ การจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง เมื่อเขตเลือกตั้งใดหรือเขตจังหวัดใดที่มีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งหรือเขตจังหวัดนั้นตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป สมาชิกพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนอาจจัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง กำหนดสถานที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง และเมื่อหัวหน้าพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบให้จัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่หัวหน้าพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบให้จัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๔ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบคนประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(๒) รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(๓) เลขานุการสาขาพรรคการเมือง

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคการเมือง

(๕) เภรัณูญิกสาขาพรรคการเมือง

(๖) ผู้ช่วยเภรัณูญิกสาขาพรรคการเมือง

(๗) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง

(๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง

(๙) โฆษกสภาพรรคการเมือง

(๑๐) ผู้ช่วยโฆษกสภาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๕ กรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี และมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๖ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้ดำเนินการในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมกำหนดจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองตามข้อ ๓๔

(๒) เลือกหัวหน้าสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกตำแหน่งอื่น ๆ จนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสองคน โดยผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๗ สาขาพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองและมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขการใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดองรู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่างและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธีเพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติและประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๓๘ กรรมการสาขาพรรคการเมืองแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๒) รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรคการเมืองตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรคการเมือง

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณยูิกสาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมรายรับ - รายจ่าย บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) ผู้ช่วยเภรัณยูิกสาขาพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่เภรัณยูิกสาขาพรรคการเมืองมอบหมาย

(๗) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมืองมีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมืองมอบหมาย

(๙) โฆษกสาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แถลงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๑๐) กรรมการอื่นของสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๙ ความเป็นกรรมการสาขาพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคการเมืองว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

หากตำแหน่งหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองให้กรรมการสาขาพรรคการเมืองที่เหลืออยู่เลือกกรรมการสาขาพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๔๐ กรรมการสาขาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคการเมือง

(๒) กรรมการสาขาพรรคการเมืองว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคการเมืองทั้งหมด

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่

ในกรณีที่ไม่มีการสาขาพรรคการเมืองเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจะดำเนินการเอง หรือจะมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๔๑ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๔๒ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้วหากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สาขาพรรคการเมืองมีจำนวนไม่ครบตามมาตรา ๓๓

ส่วนที่ ๕

ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๔๓ เขตเลือกตั้งในจังหวัดใดที่มีได้เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมืองหรือสาขาพรรคการเมืองถ้ามีสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งในจังหวัดนั้นเกินหนึ่งร้อยคน

พรรคการเมืองต้องแต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งในจังหวัดนั้นซึ่งมาจากการเลือกของสมาชิกพรรคการเมืองเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งนั้น

ข้อ ๔๔ การแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด เมื่อเขตเลือกตั้งในเขตจังหวัดใดที่มีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งเกินหนึ่งร้อยคนให้สมาชิกพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด โดยในการลงคะแนนให้สมาชิกพรรคการเมืองมีสิทธิลงคะแนนเลือกได้หนึ่งคน และเมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้วให้นับคะแนนและประกาศผลการนับคะแนนแล้วรายงานชื่อสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งได้รับคะแนนลำดับสูงสุดสามลำดับแรกให้หัวหน้าพรรคการเมืองโดยเร็วและให้หัวหน้าพรรคการเมืองแต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมืองที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ในกรณีที่คะแนนเท่ากันให้เป็นอำนาจของหัวหน้าพรรคการเมืองในการพิจารณาแต่งตั้งและให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่แต่งตั้งตัวแทนสาขาพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ในกรณีที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดลำดับแรกไม่อยู่หรือไม่อาจจะปฏิบัติหน้าที่ได้ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่ได้รับเลือกในลำดับถัดไปเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๔๕ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีและมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่เลือกตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๔๖ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองและมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขการใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผลและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนา ด้านจิตใจและความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดองรู้จักยอมรับในความเห็น ทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่างและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธีเพื่อประโยชน์สุขของ ประเทศชาติและประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขรวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับ ความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๔๗ ความเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้หัวหน้าพรรคการเมือง แต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมืองที่ได้คะแนนลำดับถัดมาเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

หมวด ๓

การบริหารจัดการสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๔๘ สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคประจำจังหวัดเป็นหน่วยบริหารกิจการของ พรรคในเขตเลือกตั้ง หรือเขตจังหวัด หรือเขตกลุ่มจังหวัด และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) จัดให้มีการประชุมใหญ่ หรือประชุมใหญ่วิสามัญแล้วแต่กรณี เพื่อให้ความเห็นชอบ ในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของพรรคทุกแบบตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้ง แทนตำแหน่งที่ว่าง

(๒) ช่วยคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคทุกระดับ

(๓) ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผลและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๔) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค หรือหัวหน้าพรรคการเมืองมอบหมาย

หมวด ๔

การประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองและการประชุมใหญ่ของสาขาพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคการเมือง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๕๐ สมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของพรรคการเมืองหรือไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคนแล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ามีสิทธิเข้าชื่อกันยื่นคำร้องขอให้จัดการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมืองได้

ข้อ ๕๑ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องประกอบด้วยผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสองสาขาซึ่งมาจากต่างภาคกัน

(๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๔) สมาชิกพรรคการเมือง

ข้อ ๕๒ องค์ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองตามข้อ ๕๑ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๓ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองลำดับต้นทำหน้าที่แทนถ้ารองหัวหน้าพรรคการเมืองไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งเป็นประธานและให้เลขาธิการพรรคการเมืองเป็นเลขานุการที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๔ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมืองหรือนโยบายของพรรคการเมือง

(๒) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมืองเลขาธิการพรรคการเมืองหรือเลขาธิการพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองและกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบรายงานการเงินและการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(๗) กิจการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมือง

การลงมติในที่ประชุมใหญ่ให้กระทำโดยเปิดเผยแต่การลงมติเลือกบุคคลตาม (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๕๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งกำหนดการประชุมให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวันเวลาสถานที่และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๖ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๕๗ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคการเมืองทั้งหมด
- (๒) สมาชิกสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ องค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคการเมืองตามข้อ ๕๗ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุมกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๙ ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ถ้าหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่แทนถ้ารองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๖๐ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๒) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๑ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองทุกครั้งให้ประธานสาขาพรรคการเมืองแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคการเมืองทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวันเวลาและสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๓

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๖๒ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าปีละสามครั้ง

ข้อ ๖๓ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธานและเลขาธิการพรรคการเมืองเป็นเลขานุการในที่ประชุม และให้นำข้อ ๖๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หัวหน้าพรรคการเมืองและหรือรองหัวหน้าพรรคการเมืองไม่มาประชุม หรือไม่อาจมาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และหัวหน้าพรรคการเมืองมิได้มอบหมายให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดทำหน้าที่แทนให้เลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่มาประชุมขึ้นทำหน้าที่ประธานเฉพาะสำหรับการประชุมครั้งนั้น

มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๖๔ ให้มีการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎรอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง หรือตามมติของที่ประชุมเป็นคราว ๆ ไป และให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคการเมืองและรองหัวหน้าพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม

ให้เลขาธิการพรรคการเมืองเป็นเลขานุการที่ประชุม ถ้าเลขาธิการพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองเลขาธิการพรรคการเมืองทำหน้าที่เป็นเลขานุการที่ประชุม

ข้อ ๖๕ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง

ข้อ ๖๖ ให้มีการประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองตามความจำเป็นและความเหมาะสม

การประชุมร่วมตามวรรคหนึ่งต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมทั้งหมด

ส่วนที่ ๖

การประชุมคณะกรรมการดำเนินงาน

ข้อ ๖๗ การประชุมกรรมการดำเนินงานแต่ละคณะให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม หรือตามที่ประธานคณะกรรมการคณะนั้น ๆ เห็นสมควร

ข้อ ๖๘ การประชุมกรรมการดำเนินงานแต่ละคณะจะต้องมีกรรมการในคณะนั้น ๆ มาประชุม ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ส่วนที่ ๗

การลงมติที่ประชุม

ข้อ ๖๙ การลงมติในที่ประชุมผู้มีสิทธิเข้าประชุมคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนและในการออกเสียง ลงคะแนนให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนผู้ที่เข้าประชุม จึงจะถือว่าเห็นชอบในเรื่องที่ลงคะแนนนั้น

วิธีการลงคะแนนเปิดเผย เว้นแต่ประธานจะเลือกวิธีการลงคะแนนเป็นอย่างอื่นและที่ประชุม เห็นชอบด้วยโดยไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายหรือเว้นแต่การลงคะแนนลับ ให้ใช้วิธีเขียนเครื่องหมายกากบาท หรือเครื่องหมายอื่นในช่องหมายเลข หรือช่องชื่อบุคคลที่ประสงค์จะเลือกโดยกระดาษที่เจ้าหน้าที่พรรค จัดทำให้เท่านั้น

ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๕

สมาชิกพรรคการเมือง

ข้อ ๗๐ สมาชิกพรรคการเมืองต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด ในกรณีเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) ไม่เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๙๘ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๔) (๑๖) (๑๗) หรือ (๑๘) ของรัฐธรรมนูญ

(๔) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นหรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้ง พรรคการเมืองอื่นหรือผู้แจ้งการเตรียมการจัดตั้งพรรคการเมือง

ข้อ ๗๑ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคการเมืองด้วยตนเองพร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่พรรคการเมืองกำหนด

สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองเริ่มตั้งแต่ได้ชำระค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๗๒ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗๐

(๔) พรรคการเมืองมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุร้ายแรงอื่น

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง หรือยุบพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคการเมืองตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองหรือนายทะเบียนพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) หากสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมติของพรรคการเมืองต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมือง

ข้อ ๗๓ สมาชิกมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) ประดับเครื่องหมายพรรคการเมือง

(๒) เลือกตัวแทนหรือสมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนพรรคการเมืองในการสมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ

(๓) เลือกกรรมการหรือสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเป็นกรรมการคณะต่าง ๆ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายพรรคการเมือง หรือตามข้อบังคับพรรคการเมือง

(๔) เข้าร่วมปฏิบัติงานของพรรคการเมืองตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคการเมือง

(๕) อภิปราย และเสนอนโยบาย รวมทั้งความคิดเห็นของตนต่อพรรคการเมือง

(๖) ลงคะแนนเสียงใด ๆ โดยเปิดเผย หรือลงคะแนนลับด้วยตนเอง

ข้อ ๗๔ สมาชิกมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัย นโยบาย มติ และข้อบังคับพรรคการเมือง

(๒) ต้องสนับสนุนผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งของพรรคการเมืองทุกระดับของการเลือกตั้ง

(๓) ต้องช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคการเมือง

ข้อ ๗๕ สมาชิกต้องมีความรับผิดชอบต่อพรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) ประพฤติตัว และวางตนให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชน

(๒) แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย

(๓) เป็นผู้ตรงต่อเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่มีการประชุม

(๔) เคารพ และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ที่ชอบด้วยข้อบังคับพรรคการเมือง

(๕) รักษาความสามัคคีในหมู่สมาชิกพรรคการเมือง และกับสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรรคการเมือง หรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองด้วยความอุตสาหะและขยันหมั่นเพียร

(๗) ใช้ถ้อยคำสุภาพ ไม่ก้าวร้าว เสียดสี และใส่ร้ายป้ายสี หรือเอาเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น มาพูดในที่ประชุมโดยไม่จำเป็น

(๘) การเสนอญัตติ กระทู้ถาม ร่างพระราชบัญญัติ การอภิปรายในรัฐสภาของสมาชิกพรรคการเมืองที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และบทบัญญัติแห่งกฎหมายพรรคการเมือง ต้องกระทำด้วยความสุภาพตรงตามข้อเท็จจริงอยู่ในประเด็นไม่ใช้รัฐสภาเป็นเครื่องมือหรือใช้ออกสิทธิ์ในการโจมตีบุคคล ข้าราชการ หรือหน่วยงานของรัฐโดยไม่สมควร

(๙) การกระทำใด ๆ ต้องคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ ประชาชน นโยบาย และชื่อเสียงของพรรคเป็นสำคัญ

ข้อ ๗๖ พรรคการเมืองต้องรับผิดชอบต่อสมาชิก ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและแก้ไขความเดือดร้อนของสมาชิกเมื่อไม่ได้รับความเป็นธรรม

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิกมีความรู้ทางการเมืองและการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๓) สนับสนุนช่วยเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้นด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพสาขาต่าง ๆ

(๔) สนับสนุนช่วยลดค่าครองชีพด้วยการจัดหาแหล่งหรือร้านค้าให้สมาชิกซื้อเครื่องอุปโภค และบริโภคในราคาถูก

หมวด ๖

มาตรฐานทางจริยธรรมของสมาชิกพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์

ข้อ ๗๗ ต้องยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๗๘ ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์เอกราชอธิปไตยบูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยเกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ข้อ ๗๙ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

ข้อ ๘๐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อตนเองหรือผู้อื่นหรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ข้อ ๘๑ ต้องไม่ขอไม่เรียกไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๘๒ ต้องไม่รับของขวัญของกำนัลทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเว้นแต่เป็นการรับจากการให้โดยธรรมจรรยาและการรับที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับให้รับได้

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๘๓ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อ ๘๔ ยึดมั่นหลักนิติธรรมและประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๘๕ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรมเป็นอิสระเป็นกลางและปราศจากอคติโดยไม่หวั่นไหวต่ออิทธิพลกระแสวิกฤตหรือแรงกดดันอันมิชอบด้วยกฎหมายโดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมแห่งสถานภาพ

ข้อ ๘๖ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุมการพิจารณาวินิจฉัยรวมทั้งเคารพต่อมติของที่ประชุมฝ่ายข้างมากและเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๘๗ ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตนถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน

ข้อ ๘๘ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอกหรือแสดงความคิดเห็นหรือข้อมูลต่อสื่อสาธารณะหรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรมแก่การปฏิบัติหน้าที่เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร

ข้อ ๘๙ ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๙๐ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบของตนเรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณีหรือจากบุคคลอื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๙๑ ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณีผู้ประพฤติผิดกฎหมายผู้มีอิทธิพลหรือผู้มีความประพฤติหรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสียอันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๙๒ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศจนเป็นเหตุทำให้ผู้ถูกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่โดยผู้ถูกระทำอยู่ในภาวะจำต้องยอมรับในการกระทำนั้นไม่นำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใดมาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมทั่วไป

ข้อ ๙๓ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถและยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมายโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม

ข้อ ๙๔ ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของพรรคการเมืองอย่างประหยัดคุ้มค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๙๕ รักษาความลับของพรรคการเมืองและระเบียบแบบแผนของพรรคการเมือง

ข้อ ๙๖ ดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบและระบบคุณธรรมรวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ส่วนที่ ๔

การฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๙๗ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๑ ให้ถือว่า มีลักษณะร้ายแรง การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ จะถือว่า มีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติเจตนาและความร้ายแรง ของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัตินั้น

ข้อ ๙๘ การดำเนินการแก่บุคคลใดว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

หมวด ๗

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อและการคัดเลือกบุคคล ซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๙๙ เมื่อมีกรณีต้องสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง พรรคการเมืองต้องจัดให้มีคณะกรรมการ สรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐๐ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งมีจำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนสี่คน
- (๒) หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองซึ่งมาจากภาคละหนึ่งสาขา
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจำนวนสามคน

ข้อ ๑๐๑ ในการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกที่มีขึ้นภายหลังจาก วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับหากพรรคการเมือง ยังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบภาคละหนึ่งสาขา ให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งตามข้อ ๑๐๐ ประกอบด้วย กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนสี่คน หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง และตัวแทน

พรรคการเมืองประจำจังหวัด ซึ่งเลือกกันเองจำนวนเจ็ดคน ในกรณีที่มีหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดรวมกันไม่ถึงเจ็ดคน ให้เลือกตัวแทนสมาชิกพรรคการเมือง ให้ได้จำนวนที่ยังขาดอยู่จนครบจำนวนเจ็ดคน

ข้อ ๑๐๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ พรรคการเมืองโดยการลงคะแนนลับ

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมือง

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐๓ พรรคการเมืองซึ่งประสงค์จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใดต้องมีสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้น

การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใด ให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งจากผู้ซึ่งได้รับเลือกจากสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมือง ประจำจังหวัดที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐๔ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวันเวลาและสถานที่ในการสมัครเป็นผู้สมัคร รับเลือกตั้งและประกาศให้สมาชิกพรรคการเมืองทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบ คุณสมบัติของผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้งแล้วส่งรายชื่อผู้สมัครให้สาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทน พรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้น

(๓) เมื่อสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับรายชื่อผู้สมัคร จากคณะกรรมการสรรหาแล้วให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดการประชุมสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อลงคะแนนเลือกผู้สมัครตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา

(๔) การประชุมสาขาพรรคการเมืองต้องมีสมาชิกพรรคการเมืองมาประชุมไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคนหรือการประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

โดยในการลงคะแนน ให้สมาชิกมีสิทธิลงคะแนนเลือกได้หนึ่งคนและเมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้ว ให้นำคะแนนและประกาศผลการนับคะแนนของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ในเขตเลือกตั้งนั้นแล้วรายงานรายชื่อผู้สมัครซึ่งได้รับคะแนนลำดับสูงสุดสองลำดับแรกให้คณะกรรมการสรรหาโดยเร็วในกรณีที่มีผู้มีคะแนนเท่ากันมากกว่าจำนวนดังกล่าวให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ในการจัดเรียงลำดับ

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งรายชื่อผู้สมัครซึ่งได้รับคะแนนของแต่ละเขตเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยพิจารณาจากผู้มีคะแนนสูงสุดของแต่ละเขตเลือกตั้งหากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบให้แสดงเหตุผลและให้พิจารณา ผู้สมัครซึ่งได้คะแนนในลำดับถัดไปเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ไม่เห็นชอบกับรายชื่อที่สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดส่งมาทั้งหมด ให้คณะกรรมการบริหาร พรรคการเมืองและคณะกรรมการสรรหาประชุมร่วมกันหากที่ประชุมร่วมกัน มีมติเห็นชอบกับรายชื่อผู้สมัครผู้ใดให้เสนอรายชื่อนั้นเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ถ้าที่ประชุมร่วมกัน มีมติไม่เห็นชอบกับรายชื่อผู้สมัครที่สาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ส่งมาทั้งหมดให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งเหตุผลให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมือง ประจำจังหวัดในเขตเลือกตั้งนั้นทราบและให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้ ผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น

ส่วนที่ ๓

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมือง

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ข้อ ๑๐๕ การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้พรรคการเมือง จัดทำบัญชีรายชื่อเพื่อส่งให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดโดยให้คำนึงถึง ผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงด้วย

ข้อ ๑๐๖ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการ ตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวันเวลาและสถานที่ในการเสนอรายชื่อบุคคล เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และมีหนังสือแจ้งไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดและประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลาเสนอรายชื่อจากกรรมการบริหารพรรคการเมืองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติและจัดทำบัญชีรายชื่อไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบลายชื่อโดยคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงแล้วส่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวไปยังสาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๓) ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดการประชุมเพื่อให้สมาชิกลงคะแนนเลือกบุคคลในบัญชีรายชื่อตาม (๒) โดยให้สมาชิกลงคะแนนเลือกได้คนละไม่เกินสิบห้ารายชื่อโดยการประชุมสาขาพรรคการเมืองต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนหรือการประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้วให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดประกาศผลการนับคะแนนของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดนั้นแล้วรายงานไปยังคณะกรรมการสรรหาโดยเร็ว

(๔) ให้คณะกรรมการสรรหาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งโดยเรียงลำดับตามผลรวมของคะแนนที่ได้รับจากสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตาม (๓) ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองประสงค์จะเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้หัวหน้าพรรคการเมืองอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งลำดับที่หนึ่งและให้เรียงลำดับรายชื่อตามผลคะแนนดังกล่าวในลำดับถัดไปจนครบจำนวนในกรณีที่คะแนนของบุคคลตามบัญชีรายชื่อเท่ากันให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสรรหาในการจัดเรียงลำดับ

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งตาม (๔) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาให้ความเห็นชอบหากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกรณีที่สมาชิกผู้ใดมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดให้ถือว่าสมาชิกผู้นั้นเป็นสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีเขตเลือกตั้งใกล้เคียงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองกำหนด

ส่วนที่ ๔

ข้อยกเว้นในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐๗ ในการเลือกตั้งทั่วไปการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการสรรหาตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๑๐๔ และข้อ ๑๐๖ เว้นแต่กรณีที่เป็นกรการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งแทนการเลือกตั้งที่เป็นโมฆะหรือการเลือกตั้งใหม่ ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกตั้งหรือกรณีผู้สมัครตายก่อนปิดการรับสมัครรับเลือกตั้งให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองเป็นผู้พิจารณาร่วมกัน

ส่วนที่ ๕

การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับ

พิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๑๐๘ การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมาใช้บังคับโดยอนุโลม

พรรคการเมืองจะไม่เสนอรายชื่อบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้

ข้อ ๑๐๙ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๑๐๘ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีหนังสือยินยอมของบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อโดยมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

(๒) ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นรัฐมนตรีตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดและไม่เคยทำหนังสือยินยอมตาม (๑) ให้พรรคการเมืองอื่นในการเลือกตั้งคราวนั้น
การเสนอชื่อบุคคลใดที่มีได้เป็นไปตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าไม่มีการเสนอชื่อบุคคลนั้น

ส่วนที่ ๖

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อ ๑๑๐ การคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด ๘

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมือง

สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๑๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่บริหารการเงินทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรคการเมืองหรือที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับหรือจ่ายโดยบันทึกบัญชีให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รายการนั้นเกิดขึ้นและสรุปรายงานให้พรรคการเมืองทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือนและปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดให้มีการทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรคการเมืองหรือในเขตจังหวัดที่ตนเป็นตัวแทนและปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคการเมือง หรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๑๒ การลงรายการบัญชีของพรรคการเมืองต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องครบถ้วนโดยต้องจัดทำภายในระยะเวลา ดังนี้

(๑) การลงบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย และบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

(๒) บัญชีแยกประเภทและบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๙

รายได้ของพรรคการเมืองและอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๑๑๓ พรรคการเมืองอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินทุนประเดิมของพรรคการเมือง

(๒) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๓) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรคการเมือง

- (๔) เงินทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมือง
- (๕) เงินทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการรับบริจาค
- (๖) เงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
- (๗) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

การหารายได้จากการจำหน่ายสินค้า

ข้อ ๑๑๔ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่มุ่งแสวงหาผลกำไรมาแบ่งปันกันในทางธุรกิจ โดยราคาหรือค่าตอบแทนจากการจำหน่ายสินค้าหรือการให้บริการจะต้องคำนึงถึงราคาตามปกติในท้องที่นั้น

ข้อ ๑๑๕ สถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการได้แก่ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมืองที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรคการเมืองบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมระดมทุนบริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมืองสาขาพรรคการเมืองหรือสถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๑๖ เมื่อพรรคการเมืองดำเนินการจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำทะเบียนสินค้าหรือบริการซึ่งประกอบด้วยรายการจำนวนเงินหรือมูลค่าของสินค้า หรืออัตราค่าบริการแต่ละประเภทให้ครบถ้วนและถูกต้อง

ข้อ ๑๑๗ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และให้แสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้ครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๑๘ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรและต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและในกรณีที่เป็นกรณีการเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่นนอกจากการครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๒

การจัดกิจกรรมระดมทุน

ข้อ ๑๑๙ การจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมืองต้องกระทำโดยเปิดเผยและแสดงวัตถุประสงค์ว่าเป็นการระดมทุนของพรรคการเมืองอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๒๐ สถานที่จัดกิจกรรมระดมทุนได้แก่ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมืองที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรคการเมืองบริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมืองสาขาพรรคการเมือง สถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดหรือสถานที่ที่พรรคการเมืองเห็นสมควร

ข้อ ๑๒๑ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จัดกิจกรรมระดมทุนสิ้นสุดลงให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมระดมทุน และจำนวนเงินที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมระดมทุน และให้หัวหน้าพรรคการเมืองประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปพร้อมทั้งแจ้งให้นายทะเบียนทราบด้วย

ข้อ ๑๒๒ การจัดกิจกรรมระดมทุนให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและนำไปแสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้ครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๒๓ การจัดกิจกรรมระดมทุนต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรและต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและในกรณีที่เป็นกรณีการเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่นนอกจากการครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๓

การรับบริจาคของพรรคการเมือง

ข้อ ๑๒๔ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองเปิดบัญชีกับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคการเมืองนั้นและให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เปิดบัญชีดังกล่าว

ข้อ ๑๒๕ กรณีรับบริจาคเป็นเงินสดให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองนำเงินฝากไว้ในบัญชีธนาคารพาณิชย์ตามข้อ ๑๒๔ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาคหากการรับบริจาคเป็นตั๋วแลกเงินหรือเช็คจะต้องไม่ถูกปฏิเสธการจ่ายเงินจึงถือได้ว่าเป็นการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๑๒๖ เมื่อมีการบริจาคให้ผู้รับบริจาคจัดทำบันทึกการรับบริจาคให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาคและให้จัดส่งบันทึกการรับบริจาคพร้อมเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค

ถ้าหากทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดมีอาจนำส่งแก่พรรคการเมืองได้ให้ผู้รับบริจาคแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการรับบริจาค่นั้นให้พรรคการเมืองทราบ

ข้อ ๑๒๗ เมื่อพรรคการเมืองได้รับหลักฐานตามข้อ ๑๒๖ ให้ออกใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการรับบริจาคทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดภายในวันที่ได้รับบริจาคแล้วจัดส่งใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการรับบริจาคให้แก่ผู้บริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกหลักฐานนั้น

ข้อ ๑๒๘ ให้พรรคการเมืองบันทึกการรับบริจาคไว้ในบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคของพรรคการเมืองให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดรายการโดยอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังนี้

- (๑) ชื่อที่อยู่ของพรรคการเมือง
- (๒) ชื่อตัวชื่อสกุลและที่อยู่ของผู้บริจาค
- (๓) ชื่อตัวชื่อสกุลและตำแหน่งผู้รับบริจาค
- (๔) วันเดือนปีที่รับบริจาค
- (๕) รายละเอียดการรับบริจาค
- (๖) จำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
- (๗) เอกสารอ้างอิง
- (๘) ลายมือชื่อหัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมือง

ข้อ ๑๒๙ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองประกาศบัญชีรายชื่อผู้บริจาคจำนวนเงินรายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคที่มีมูลค่าไม่น้อยกว่าห้าพันบาทพร้อมทั้งวัตถุประสงค์ของการบริจาคเพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือนแล้วแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ

การตีราคาทรัพย์สินหรือการประเมินมูลค่าประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคให้คำนวณราคาทรัพย์สิน อัตราค่าเช่าค่าตอบแทนหรือค่าของสิทธิที่รับตามปกติทางการค้าในท้องถิ่น

ข้อ ๑๓๐ บุคคลใดจะบริจาคเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมืองมีมูลค่าเกินสิบล้านบาทต่อพรรคการเมืองต่อปีมิได้และในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นนิติบุคคล การบริจาคเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมืองไม่ว่าพรรคการเมืองเดียวหรือหลายพรรคการเมืองเกินปีละห้าล้านบาท ต้องแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นทราบในการประชุมใหญ่คราวต่อไปหลังจากบริจาคแล้ว

พรรคการเมืองจะรับบริจาคเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินวรรคหนึ่งมิได้

ส่วนที่ ๔

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๑๓๑ สมาชิกพรรคการเมืองต้องชำระค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงพรรคการเมืองปีละหนึ่งร้อยบาทแบบตลอดชีพสองพันบาท

หมวด ๑๐

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรค

ข้อ ๑๓๒ กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง อาจเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคได้โดยทำเป็นหนังสือพร้อมกับคำชี้แจงข้อดีข้อเสียในการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นยื่นต่อหัวหน้าพรรคการเมือง

เมื่อหัวหน้าพรรคการเมืองได้รับคำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้นำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองแล้วเสนอที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๓๓ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคการเมือง ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกพรรคที่เข้าประชุม

หมวด ๑๑

การประกาศเกียรติคุณและการลงโทษ

ส่วนที่ ๑

การประกาศเกียรติคุณ

ข้อ ๑๓๔ การประกาศเกียรติคุณอาจกระทำได้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประกาศชมเชย ณ สำนักงานใหญ่ และสำนักงานสาขาพรรคการเมือง
- (๒) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่ และให้ประกาศนียบัตร
- (๓) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่ ให้ประกาศนียบัตร และให้รางวัล
- (๔) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่ มอบโล่เกียรติยศ
- (๕) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่ มอบโล่เกียรติยศ และจารึกชื่อไว้บนแผ่นป้าย ณ สำนักงานใหญ่
- (๖) กระทำการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๑๓๕ การประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง สรรเสริญ ให้รางวัล ให้ประกาศนียบัตร หรือมอบโล่เกียรติยศหรือกระทำการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองกำหนดแก่สมาชิก ผู้ซึ่งกระทำความดีแก่พรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ตามรายงานของ คณะกรรมการจริยธรรม

ส่วนที่ ๒

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๓๖ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองได้พิจารณาผลของการถูกกล่าวหาของ สมาชิกตามรายงานของคณะกรรมการจริยธรรม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีมติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่อง
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๔) ตำหนิในที่ประชุม
- (๕) ทำทัณฑ์บน
- (๖) ให้พ้นจากการเป็นสมาชิก

การดำเนินการของคณะกรรมการจริยธรรม ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกดำเนินการได้รู้ข้อกล่าวหา และแก้ข้อกล่าวหาได้ตามสมควร

ข้อ ๑๓๗ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองอาจพิจารณามีมติให้สมาชิกพรรคการเมือง พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองในกรณีความผิด ดังต่อไปนี้

- (๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมติพรรคการเมือง
- (๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมติของที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือของที่ประชุมสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๓) การกระทำที่อาจก่อความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชื่อเสียง และเกียรติคุณของ พรรคการเมือง
- (๔) การมีมติให้สมาชิกพรรคการเมืองซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ้นจากการเป็นสมาชิกให้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และบทบัญญัติแห่งกฎหมายพรรคการเมือง และให้นำข้อ ๗๔ (๔) และข้อ ๗๔ วรรคสาม มาใช้บังคับ

หมวด ๑๒

การเลิกพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๓๘ การเลิกพรรคการเมืองต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สามในสี่ของผู้เข้าประชุม

การเลิกสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้เป็นไปตามมติ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๓๙ กรณีที่พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง หรือยุบพรรคการเมือง เมื่อได้มีการชำระบัญชีหักหนี้สินและค่าใช้จ่ายแล้วยังมีทรัพย์สินเหลืออยู่ให้โอนให้แก่มูลนิธิธรรมปุทธะ

ให้หัวหน้าพรรคการเมืองรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับพรรคนี้

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคทางเลือกใหม่

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคทางเลือกใหม่ จำนวน ๒๗ คน ประกอบด้วย

๑. นายราชน ตระกูลเวียง	หัวหน้าพรรค
๒. นายอุเทน บัวสมบุญ	รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๑
๓. นายราชน ศิริวงค์นาค	รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๒
๔. นายกรพจน์ มะโนจักร์	รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๓
๕. นายอนิวัธต์ ศิริเดชวรวงศ์	รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๔
๖. นายณรงค์ พงษ์สิทธิ์	รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๕
๗. นายไพโรจน์ กระทุ้มทองเลิศ	เลขาธิการพรรค
๘. นายจรูญพันธ์ ก่อเกียรติตระกูล	รองเลขาธิการพรรค
๙. นางพงษ์รัตน์ อรุณมหารัตน์	เหรัญญิกพรรค
๑๐. นางสาวนระรินวัลย์ คล้ายเดชนิลัน	ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค
๑๑. นางสาวปรางทิพย์ บัวแพง	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๑๒. นางสาววาลินี กาญจนจันทร์	ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรค

๑๓. นายอุดมเกียรติ ศิลาเอกวิจิตร	โฆษกพรรค
๑๔. นายอภิวิชญ์ ทิพย์รัตน์	ผู้ช่วยโฆษกพรรค
๑๕. นายสาธิต สาตรพันธุ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. สิบตำรวจโท สมชาย ศรีเย็น	กรรมการบริหารพรรค
๑๗. นายถิรเดช ัญทองเพชร	กรรมการบริหารพรรค
๑๘. นายวรชัย ทรงศรีวิทยา	กรรมการบริหารพรรค
๑๙. นายสมมาตร บัวทอง	กรรมการบริหารพรรค
๒๐. นายสุนทร บัวกลิ่น	กรรมการบริหารพรรค
๒๑. นายมงคล เทพเกษตรกุล	กรรมการบริหารพรรค
๒๒. จำสับเอก จักรินทร์ โกศัยดิลก	กรรมการบริหารพรรค
๒๓. นายวิเชียร พุทธรักษา	กรรมการบริหารพรรค
๒๔. นายเสนอ ผันแปรจิตร	กรรมการบริหารพรรค
๒๕. นายสมเจตน์ สุขขุน	กรรมการบริหารพรรค
๒๖. นางจิราภรณ์ สระสงคราม	กรรมการบริหารพรรค
๒๗. นายสมชาย เย็นพันธุ์	กรรมการบริหารพรรค
จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน	

ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พันตำรวจเอก จรุงวิทย์ ภูมมา

นายทะเบียนพรรคการเมือง